REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX/9401/.C36

ABC AUDITED PAID CIRCULATION

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communication to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

MARCH 26, 1965 — No. 690 — 20th YEAR OF PUBLICATION

De Kerk verkent de Industriele Wereld

Onder bovenstaande titel heeft de informatiedienst van de Gereformeerde Kerken in Nederland een rondschrijven uitgezonden, waarin, wat men zou kunnen noemen, een verantwoording wordt gegeven van het "industrie-pastoraat".

In de westerse wereld en misschien wel over de gehele aarde voltrekt zich een verschuiving van het platteland naar de steden. Men kan ook zeggen dat de nadruk thans valt op de industrie, terwijl deze vroeger viel op de landbouw. Plaatsen, die vroeger weinig bekendheid hadden, hebben sterk aan betekenis gewonnen door de vestigingen van één of meer industrieën. Een gevolg daarvan is veelal dat vroegere dorpen thans tot grote steden zijn uitgegroeid.

Enkele treffende voorbeelden worden genoemd. De gereformeerde kerk van Enschede groeide van duizend tot vierduizend leden. Maar in een gemente als Nieuw Weerdinge zakte het ledental van duizend tot vierhonderd. Drachten daarentegen groeide in enkele jaren tijds in zulk een mate, dat daar nu zes gereformeerde predikanten zijn, waar er voorheen slechts twee waren.

Zulk een verschuiving brengt begrijpelijkerwijs ingrijpende veranderingen met zich mee. Omdat het verschijnsel ook op dit continent duidelijk valt waar te nemen, laten wij hieronder het grootste deel van het rondschrijven volgen.

In de kerk luisteren de nieuwe bewoners: zou de dominee iets weten van wat ik in de week beleef? De industrie verandert de samenleving. Er is thans welvaart voor velen. Dit weerspiegelt zich in de stijging van de collecte-opbrengsten, al bleef het percentage, dat men van z'n inkomen voor de kerk afzondert, nog steeds gelijk. Meer loon, vrije weekenden, televisie, buitenlandse vakantiereizen: alles bleek mogelijk door de industrialisatie. Het hele levenspatroon verandert.

Maar ook de vragen stapelen zich op. Kan ik in de grote industrie volop mens zijn of ben ik niet meer dan een nummer, een verlengstuk van de machine? Maken nachtdienst en zondagsarbeid mijn gezinsleven niet kapot? Wat is mijn menselijke verantwoordelijkheid als bedrijfsleider, als ingenieur, als directeur? Heb ik nog een ander doel dan: meer geld verdienen? Hoe kan ik christen zijn in de industriële wereld? En tenslotte heb ik God nog nodig nu we alles zo precies kunnen uitrekenen?

Dit zijn vragen waarmee de industriepredikant te maken krijgt. Vragen niet alleen van arbeiders. Het zou een groot misverstand zijn te menen, dat alleen zij die vragen stellen. Ze komen ovenzeer van de bedrijfsleiders, de kantoormensen, de ingenieurs, kortom van alle mensen, die midden in de technische revolutie zitten. Trouwens: de industriële manier van werken, de mechanisatie, de automatisering vindt men ook bij het bankwezen en het leger. Ze is doorgedrongen tot in de universiteit toe.

Uiteraard hebben de gereformeerde kerken in de pastorale problematiek veel gemeen met de andere kerken. Maar zij hebben ook een eigen probleem. Het is immers een typisch calvinistische eigenschap om de uitdagingen te aanvaarden, die nieuwe situaties ons stellen.

Het is niet toevallig, dat de gereformeerden bij de grote naoorlogse emigratie naar Australië, Nieuw Zeeland en Canada hun rol zeer behoorlijk hebben meegespeeld. In de gereformeerde kerken leeft sterk het besef, dat de mens geroepen is om de aarde tot ontwikkeling te brengen. Dit is cultuuropdracht van Godswege. Vanuit datzelfde besef laten de gereformeerden ook thans in de algemene trek naar gebieden waar nieuwe industrie zich ontplooit, geen verstek gaan.

Jaren geleden al begonnen de vragen rondom kerk en industrie te leven in de kerken van Twente. Zij vormden daarvoor een regionale raad. Deze heeft nu twaalf jaar gewerkt. Bezinningsmorgens werden georganiseerd voor de jeugd, die technische- en huishoudscholen verliet. Conferenties werden belegd. Plaatselijke kerkeraden kregen voorlichting. Thans gebeurt dit werk provinciaal en de benoeming van een speciale provinciale industriepredikant is op komst. Hij zal niet alleen voor specifiek gereformeerd werk, maar ook voor interkerkelijke initiatieven ter beschikking staan.

In de IJmond werd in 1949 een stichting voor Evangelisatie en Industrie vanuit verschillende kerkgemeenschappen, ook de gereformeerde, opgericht. In Zaandam werd omstreeks dezelfde tijd een initiatief genomen met industrie-ouderlingen.

Vanuit Twente werd de problematiek op de generale synode van de gereformeerde kerken gebracht. Dat gebeurde in 1955 te Leeuwarden. Een deputaatschap werd gevormd. Dit sprak met geïnteresseerden en deskundigen. Zo kwamen de vragen los. Hoe beïnvloedt het industriële patroon het gezinsleven, wat zijn de gevolgen van ploegenarbeid voor het kerkelijk meeleven? Wat is de invloed van de enkeling en van de groep in het grote bedrijf? Wat is de zin van de arbeid? Toerusting van de kerkleden tot een christelijk beleven van hun roeping in het bedrijf, achtten de deputaten het eerste wat nodig was. Dit zou, zo was de gedachte, tegelijk een stukje onopzettelijke evangelisatie kunnen zijn. De vorming van groepen en kernen in de bedrijven werd aanbevolen.

Volgende synodes hebben er weer over gesproken en tenslotte benoemde men een algemeen industriepredikant: dr. L. Zielhuis, toen nog predikant in Baflo. In het provinciale maatschappelijke werk in Groningen had hij reeds grote ervaring verkregen.

Een brede opdracht kregen de deputaten en de predikant voor kerk en industrie van de synode mee. In de eerste plaats: voorlichting van de kerken, vooral inzake de vorming van ambtsdragers en gemeenteleden in de industriële samenleving. Verder: contact onderhouden met het vormingscentrum van de evangelisatie in Baarn. Daarvan is dr. Zielhuis dan ook staflid. Ook wilde de synode contact met de christelijke bonden van werkgevers en werknemers.

Het werk van dr. Zielhuis is thans in volle gang. Hij adviseert kerkeraden, ouderlingen, diakenen. Soms schrijven arbeiders hem: wat moeten we aan met de zondagsarbeid in ons bedrijf? Als het kan gaat dr. Zielhuis naar hen toe. Predikanten vragen hoe ze een gesprekskring over christen-zijn in het dagelijks werk moeten aanpakken. Er is thans zelfs een werkgroep van predikanten, die regelmatig onder leiding van dr. Zielhuis bijeenkomt om te spreken over industriële vragen en de pastorale antwoorden daarop. In allerlei conferenties van de christelijke maatschappelijke organisaties is de industriepredikant inmiddels betrokken. Dit geldt ook voor het vormingswerk van de bedrijfsjeugd.

Dit zijn maar enkele punten uit het programma van dr. Zielhuis, die tussen de bedrijven door ook nog tijd moet vinden voor studie. Belangrijk is in dit verband ook de predikantencursus in Utrecht van het interkerkelijk Instituut Vorming Bedrijfsleven. Ook een aantal gereformeerde predikanten volgt hier colleges, die leiden tot een doctoraal examen.

Uiteraard is dr. Zielhuis ook betrokken bij allerlei interkerkelijke relaties, zowel van de Centrale Raad voor Evangelisatie en Industrie, waarin verschillende reformatorische kerken samenwerken als in het contact met het rooms-katholiek bedrijfsapostolaat. Wat dit laatste betreft: er zijn zo rond 170 rooms-katholieke bedrijfsaalmoezeniers in Nederland werkzaam. De reformatorische kerken hebben samen nog niet meer dan zes industriepredikanten in dienst. Wel moet hierbij aangetekend worden, dat een bedrijfsaalmoezenier soms een beperkt werkterrein heeft; maar dat de reformatorische kerken op geen stukken na zo ver zijn als de rooms-katholieke kerk is duidelijk.

Plaatselijke en regionale stichtingen voor Evangelisatie en Industrie treft men thans aan in de IJmond, Arnhem (met Dieren), Ede, Veenendaal, Zaandam, het Botlekgebied en Deventer. Zij hebben in een aantal gementen predikanten in dienst die regelmatig de fabriek ingaan om met de mensen te spreken. Dat kan. Het merkwaardige is, dat tussen de bedrijven door in allerlei grote ondernemingen wel een ogenblikje tijd te vinden is voor een gesprek. Veel werkgevers hebben daar geen enkel bezwaar tegen. Hen gaat het mens-zijn van de werknemer wel degelijk ter harte. Zoals op het platteland de dominee de mensen ook opzoekt midden in hun werk op de boerderij, zo krijgt hij nu de kans om hen midden in de industriële wereld te ontmoeten. Wel is hier interkerkelijke samenwerking nodig, omdat het in de praktijk uiteraard moeilijk wordt wanneer de verschillende kerken ieder eigen predikanten zouden laten rondgaan in de fabrieken en bedrijven.

Leidende gedachte van de synode der gereformeerde kerken was bij de opzet van het algemene industriepastoraat, dat de kerk haar leden moet toerusten voor hun ambt als gelovige in de wereld. Daarvoor is ernstige studie nodig van de vragen, die de moderne industriële samenleving stelt. En dat gebeurt nu. In gesprekskringen, in verkenningen in de fabriek, in vormingsbijeenkomsten, in voorlichting aan kerkeraden. Op het platteland voelden de mensen zich "thuis" in de kerk; met name op bid- en dankdagen voor de oogst leefde de kerk zo duidelijk en zo concreet mee met hun dagelijks werk. De vragen van de dag kregen 's zondags een verstaanbaar antwoord. En om niets minder gaat het in de gemeenten, waar de moderne industrie zich ontplooit en de oude samenleving verandert.

BELGISCH-NEDERLANDSE ZUIDPOOLONDERZOEKERS TERUG

Brussel: De leden van de Belgisch-Nederlandse Zuidpoolexpeditie 1964 en die van de Belgisch-Nederlandse Zuidpool-zomer campagne '64-'65 zijn met een DC-6 van de Belgische Luchtmacht op het vliegveld Melsbroek teruggekeerd. Op de foto worden de onderzoekers verwelkomd door Generaal Danloy, de vertegenwoordiger van Koning Boudewijn.

Spanje leest Catechismus in modern Spaans

HONDERD JAAR OUD BOEKJE VORMT DE BASIS

Juan Aventrot, die in 1628 zijn vertaling van de Heidelbergse catechismus in de Spaanse taal voltooide en die uiteindelijk de opzet van zijn arbeid mislukt zag, toen de inquisitie zijn geschriften naar de brandstapel verwees, heeft waarschijnlijk geen vermoeden gehad, hoeveel zijn werk meer dan drie eeuwen later betekenen zou voor zijn Spaanse protestantse geloofsgenoten. Reeds meer dan 100.000 exemplaren van de catechismus in modern Spaans zijn in de loop der jaren in Spanje verspreid.

Zo'n vijftien jaar geleden werden eigenlijk alleen nog maar bijbels en nieuwe testamentjes naar Spanje gezonden voor protestanten en andere belangstellenden. In de "Zendingsbode", het maandblad van de Spaanse evangelische zending, schrijft dr. ir. R. H. Borkent dat de grote initiatiefnemer tot Nederlandse steun aan de Spaanse protestanten, prof. G. Wisse, hem er indertijd op wees, dat er tot toen geen reformatorische geschriften in Spanje waren verspreid.

En juist in die dagen kreeg de heer Borkent, die wel een gewillig oor had voor de opmerking van prof. Wisse, maar die zich voor het probleem gesteld zag om aan een verantwoorde vertaling van de catechismus te komen, van een onbekende uit Spanje een bijna honderd jaar oud boekje toegestuurd, getiteld: "El Catecismo de Heidelberg' por Juan Aventrot - 1628.

Vertaald

Het was in oud-Spaans gedrukt, maar de heer Neeser, in die tijd medewerker van de Spaanse evangelische zending, tevens oprichter ervan, kan het makkelijk overzetten. Later is de vertaling herzien door ds. Van Dijk, toentertijd predikant op Ameland, terwijl ook uit Spanje aanwijzingen kwamen ter verduidelijking.

In een aanhangsel van het oude boekje is de geschiedenis van het ontstaan van "El Catecismo" opgenomen.

Juan Aventrot was een Vlaams koopman, die een groot deel van zijn leven in Spanje doorbracht, waar, zoals hij schrijft, door de bloedige tyrannie en de inquisitie het verkondigen van het Evangelie niet mogelijk was.

Omstreeks 1610 schreef hij een brief aan de koning van Spanje. In deze "Brief van Juan Aventrot aan Filips III, de machtige koning van Spanje" tracht hij deze te overtuigen , dat het de schuld van de paus zou zijn, wanneer niet alleen de 17 Nederlandse Provincien voor Spanje verloren gingen, maar wanneer het gehele Spaanse wereldrijk ten gronde zou gaan. Van deze brief werden zevenduizend exemplaren gedrukt, die een vriend van hem persoonlijk aan de koning overhandigde. Dat pakte verkeerd uit, want de brieven werden op last van de inquisitie verbrand en de overbrenger werd tot zes jaar dwangarbeid op de vloot veroordeeld.

Martelaar

In 1628 schreef Aventrot echter opnieuw een stuk, waarin zijn vertaling van de Heidelbergse catechismus was opgenomen. De Vlaamse koopman moest dit echter met de dood bekopen. Een Amsterdamse brochure vermeldt het einde van deze martelaar om het geloof. Het luidt: "Afschrift van het proces en vonnis van Juan Aventrot, die naar Madrid gegaan was om met den koning te spreken over gewetensvrijheid, en die door de inquisitie na 7 maanden gefolterd te zijn, op 22 Mei te Toledo verbrand is". De hele voorraad catechismusboekjes schijnt op bevel van de inquisitie verbrand te zijn, maar enkele exemplaren zijn blijkbaar gespaard gebleven. Een herdruk van een exemplaar uit 1880 kwam in het bezit van de heer Borkent.

Toen men begon met de verspreiding van de reformatorische geschriftjes dacht men, dat 100.000 boekjes wel genoeg zouden zijn. Bij een laatste bezoek echter van de heer Borkent aan Spanje bleek, dat er nog een grote vraag was. Men heeft nu besloten nog 10.000 stuks te drukken. Uiteraard kosten het drukken en het verspreiden geld. Men hoopt nu zo ver te komen, dat iedere Nederlandse protestant een catechismus geeft aan een Spaanse protestant.

INTOCHT IN JERUZALEM

Lucas 19:35-41

Ze werpen kleer' en takken op de grond,
't Gepeupel gaat zich rond Zijn vanen scharen.
Hun wilde krijgszang davert in het rond,
't Is overmoed die allen komt doorvaren.

Groet Davids Zoon, Hosanna in den hoge;
Gezegend Die daar komt, Hij komt in 's Heeren naam,
Gij eeuw'ge poorten rijst, verhoogt voor Hem de bogen,
Opdat in zegepraal Hij door u in mag gaan.

In brute kracht zal Hij straks Davids troon herstellen,
Hergevend nieuwe glans aan 't oude koningshuis,
En het gehate juk zal Hij voor eeuwig vellen.
Doch, als Hij anders wil, dan slaan z' Hem aan het kruis.

Zo wordt Hij ingehaald als heil der Joodse natie,
Maar geen verwacht van Hem zijn ziele zaligheid,
Ze volgen Zijn banier, maar 't gaat in valse statie;
Verhogende Zijn leed en naamlooz' eenzaamheid.

En toen de Farizeeën zeiden: Verbied ze toch,
Sprak Hij: Als zij niet roepen, roepen straks de stenen.
Dit is Mijn laatste gang, dus laat ze, 't kan nu nog.
Toen kwamen ze bij de stad . . . en Hij begon te wenen.

C. Speijer

Ouders en Kinderen

door Adriaan Peetoom, B.A.

In het laatste artikel hebben we geschreven over het bezighouden van kinderen die nog niet naar school gaan, en we kwamen tot de conclusie, dat het regelmatig voorlezen aan kinderen een goede invloed kan hebben op kinderen en ouders.

Er is meer te doen.

Kinderen zijn van nature weetgierig. De wereld om hen heen is vol met nieuwe en interessante dingen en gebeurtenissen. Kinderen vragen veel. We worden allemaal wel eens ongeduldig door het voortdurend vragen stellen van kinderen, vooral als we zelf de antwoorden niet weten.

Als uw kinderen nu veel vragen, en u ze voortdurend afscheept met halve antwoorden of helemaal geen antwoorden, zullen ze op de duur geen vragen meer stellen. Ze raken dan hun nieuwsgierigheid kwijt.

Dit is wel een van de voornaamste tekortkomingen van ouders. Als uw kinderen al vroeg leren, dat u ze niet helpt met hun talloze kinderproblemen, zullen ze de weetgierigheid verliezen. Het resultaat is dat ze al vroeg het leren zullen beschouwen als iets dat hun opgelegd wordt door volwassenen, maar dat door volwassenen zelf als iets pijnlijks beschouwd wordt. Een andere mogelijkheid, vooral met intelligente kinderen, is, dat ze het vertrouwen in u verliezen, en aangezien ze toch hun vragen beantwoord willen hebben, gaan ze hulp zoeken bij andere bronnen, die wel de tijd en moeite nemen met het beantwoorden van hun vragen. Als u zich wel eens afgevraagd hebt waarom teenagers andere volwassenen wel geloven, en ze uw meningen haast vanzelf naast zich neerleggen, moet u het eens in de richting zoeken, die ik hierboven aangeduid heb.

Nu zijn er kindervragen die niet te beantwoorden zijn. U weet het antwoord zelf misschien niet, of het antwoord ligt boven de kinderpet (ofschoon u verbaasd zult staan hoeveel kinderen begrijpen). Als kinderen echter weten dat hun ouders altijd klaar staan om vragen te beantwoorden, zullen ze het niet vreemd vinden zo nu en dan eens te horen dat u een antwoord niet weet.

Nu hoor ik al weer veel ouders zuchten, dat als ze kindervragen moeten beantwoorden, ze zelf zo weinig weten. Moeten ze dan maar met de neus in de boeken, weer opnieuw naar school?

Nu heb ik al laten zien dat er schandalig weinig gelezen wordt, ook door ons. Het zou dan zo'n gek idee niet zijn om maar eens weer wat te gaan lezen. Zoals ik al gezegd heb, dit betekent niet dat we onze neus moeten stoppen in de meest ingewikkelde boeken. Er is genoeg materiaal voorhanden, dat op vrij eenvoudige wijze probeert ook moeilijke onderwerpen binnen het bereik te brengen van ons allen.

Bovendien, kindervragen komen voort uit de dagelijkse ervaringen van kinderen. U deelt die ervaringen met uw kinderen, ook al zullen uw kinderen vaak wat scherper hun omgeving beleven. Dit betekent dus dat de vragen van uw kinderen problemen aanstippen die ook u raken.

Een voorbeeld zal dit verduidelijken. Een moeder hield tijdens haar regelmatige wandelingen naar de winkels, altijd even stil bij een struik die bladeren en bloemen had. Al vroeg in het voorjaar liet ze haar kinderen zien, dat er bladerknoppen aan die struik zaten. Ze zagen de kleine blaadjes uitkomen, toen de bloemknoppen. Ze zagen de bijen aan het werk, en de vruchten (bessen) in het najaar. Toen vielen de bladeren af, en de struik hield z'n winterslaap. De oudste van de drie kinderen, die dit zagen, één of twee keer per week, was vijf jaar, de jongste twee.

Het resultaat van deze lessen was, dat deze kinderen geïnteresseerd werden in bloemen, planten, bomen, vogels, dieren, kortom in de natuur waarin naar onze belijdenis God Zich ook geopenbaard heeft. Die kinderen zullen nu beter begrijpen de vele verwijzingen in de Schrift naar eenvoudige dingen in de natuur, zoals de leliën des velds, en de mussen. Het is dan ook niet moeilijk te zien, dat kinderen die van jongsaf opgevoed zijn met het zien van de Godsopenbaring in de eenvoudige dingen om hen heen, minder vatbaar zijn voor de god-loze theorieën waar ze op latere leeftijd mee te maken zullen krijgen.

Dit alles is dus een andere activiteit waarin ouders hun kinderen zelf kunnen opvoeden en onderwijzen. Trek er maar met uw kinderen op uit, als ze eenmaal groot genoeg zijn om een flink stuk te wandelen. Vlakbij ons huis is een mijlenlange beek, die zich door weiden en bossen kronkelt. Ik weet niet waar deze beek vandaan komt, wel waar hij eindigt. Nu vertoont deze beek bijna alle kenmerken van een grote rivier, vooral in het voorjaar, of na een storm. De kracht van het water, de inwerking van de beek op z'n oevers, het ontstaan van eilanden, de moerassen, het gedierte in de beek zijn alle maal bronnen van ontdekking en kennis. Het kost geen cent om dit te doen, alleen tijd. Uw kinderen raken niet uitgekeken, en u zult zelf steeds nieuwsgieriger worden waarom zekere dingen gebeuren. Om die vragen te beantwoorden zult u gedwongen worden eens wat boeken te lezen. Misschien koopt u wel eens weer een boek!!

Een heel andere activiteit waar u al vroeg mee kunt beginnen is het stimuleren van zingen. Zodra kinderen beginnen te praten kunnen ze beginnen te zingen.

Om maar meteen een vraag te beantwoorden, wat de kinderen leren zingen is niet zo belangrijk als de regelmatige activiteit zelf. Zoals er in Holland vele bekende kinderversjes waren, zijn ze er hier. Ook hier kunt u boeken voor kopen, inlichtingen inwinnen bij onderwijzers, uw oor te luisteren leggen (en uw ogen de kost geven) bij verschillende radio- en T.V.-programma's voor kinderen. Als de kinderen wat ouder worden (2½ tot 3 jaar) kunt u ze de meest bekende (en korte) hymns leren, die ze vol trots in de kerk mee zullen zingen.

Ook deze activiteit is weer voor een groot deel afhankelijk van wat ouders zelf als voorbeeld aangeven. Als u zelf nooit zingt, en er geen twijfel over laat bestaan dat u zelf zingen van geen belang vindt, moet u er op rekenen dat uw kinderen die houding zullen overnemen. Misschien moet u uzelf dwingen om uit te vinden dat zingen in een gezin onmisbaar is. Er is niets wat een dreigend gevecht tussen broers en zusters zo kan afweren als gemeenschappelijk gezang. Niemand kan kwaad worden of blijven, als hij rekening moet houden met de maat en toon van z'n familieleden.

Zingen kan ook een prachtige afleidings-manoeuvre zijn voor kinderen die ondeugd in de zin hebben. Er zijn zo van die dagen dat er storm in de lucht zit (of dit wetenschappelijk is laat ik in het midden, en zulke dagen zijn zangdagen en leesdagen.

U zult ook begrijpen dat kinderen die gewend zijn aan zingen, gewend zullen raken aan muziek, die via radio, grammofoon en misschien via muzikale ouders het huis binnenkomt. Misschien leidt dit ook tot het vragen van kinderen naar muzieklessen! Ik hoop het maar.

We hebben in dit artikel maar zo wat activiteiten besproken. Ik hoop dat U zelf deze korte lijst kunt aanvullen met uw eigen ontdekkingen. Ik hoor verschillende moeders al zeggen, dat als ze m'n raad opvolgen, er weinig tijd overblijft voor het regelmatige huiselijke werk. Ik geef het grif toe. Inderdaad zullen deze activiteiten geweld doen aan de Hollandse lust tot schoonmaken en netheid. Ik hoop echter dat de opvoeding van uw kinderen nooit op de tweede plaats komt. Activiteit in een gezin resulteert in rommel, in boeken overal, op de gekste plaatsen, en een kikker misschien, verborgen in een broekzak. Wees blij met dit soort rommel.

Boekbespreking

H. Giesen:
EEN OGENBLIK
Uitgave: Boekencentrum, 's Gravenhage.

Dit is een nieuw Bijbels dagboek van de bekende Duitse predikant Giesen. Indertijd hebben we in ons blad zijn eerste dagboek "5 Minuten" hartelijk aanbevolen. Dit tweede boek is onze aandacht ook ten volle waard. Giesen schrijft populair en zó op de man af, dat het dikwijls verontrustend is. Bovenal, hij drukt ons met onze neuzen op het levende en aktuele Woord van God. Ook helpt hij ons in het bidden: na elke meditatie volgt een gebed, dat soms even lang is als de overdenking.

De titels van zijn dagboeken kunnen we niet erg bewonderen. Het is merkwaardig, dat de naam van een dagboek dikwijls de indruk moet wekken, dat het je niet veel tijd behoeft te kosten, om er elke dag mee bezig te zijn: Eerst "5 minuten"; nu het nieuwe boek "Eén ogenblik". Mensen, koop en lees, want het kost je maar een paar minuten van je kostbare (?) tijd! Deze indruk wordt gegeven, en deze indruk is fout. Maar dat zegt van de inhoud van dit fijne boek natuurlijk niets! Enkele citaten, die ons een proefje geven van de indringende taal van de schrijver:

Over de gemeenschap der heiligen:

Deze is "altijd een bijeenkomst van mensen, die elkaar wederzijds in de nabijheid van Jezus brengen en die de Heer voor elkander bidden; -Heer, leg hem de handen op!"

Over christelijke ootmoed:

"Slechts voor nullen zet God zijn cijfers, om ons te veranderen in hoge bedragen."

We hopen, dat onze mensen dit dagboek bestellen en lezen. Het is zo goed voor ons. We komen toch wel toe aan "5 minuten", "één ogenblik" van persoonlijke omgang met de Here in Bijbelstudie, meditatie en gebed?

Of menen we werkelijk, dat de dagelijkse Schriftlezing aan tafel bij wijze van nagerecht voldoende is?

A. De Jager

LAAT DE KLM U DIT JAAR NAAR NEDERLAND BRENGEN

Gedurende het grootste deel van dit jaar zullen de bijzonder voordelige 21-daagse excursietarieven van kracht zijn.

Voor reizen van langere duur kunt U profiteren van het "off-peak" economie-tarief.

Als U vanuit het westen van Canada reist kunt U nog meer besparen als U voordeel trekt uit de trein/vliegtuig tariefcombinaties. In plaats van naar Montreal te **vliegen,** neemt U de trein.

Bestel de Air/Rail folder door middel van de coupon in deze advertentie. Het "Vlieg nu - Betaal later" systeem van de KLM stelt U in staat na betaling van een laag bedrag — vaak niet meer dan 10% en de rest over een groot aantal maanden verdeeld — genoeglijk naar de Nederlandse gezelligheid te vliegen.

Enkele Tarieven:	21-daags excursietarief	"off-peak" economietarief
Montreal	$346.90	$443.90
Toronto/Hamilton	386.90	483.90
Winnipeg	462.90	559.90
Edmonton/Calgary	546.90	643.90
Vancouver	566.90	663.90

RAADPLEEG UW REISBUREAU !

COUPON

☐ Ik wil graag Uw uitgave "VOGELVLUCHT" vier maal per jaar ontvangen

☐ Stuur mij a.u.b. Uw AIR/RAIL FOLDER

NAAM: .....

ADRES: .....

WOONPLAATS: .....

ZEND NAAR:
Afdeling reisinlichtingen KLM,
635 Dorchester Blvd. West, Montreal 2, Que.

KLM
ROYAL DUTCH AIRLINES

HD

God's verbondstrouw in de geslachten

Van de nestor van de Chr. Ref. predikanten, de 94-jarige Rev. Idzerd Van Dellen te Denver, Colorado, ontvingen wij het onderstaande ter plaatsing:

Het zij mij vergund naar aanleiding van het leven en sterven van Mr. George Horlings te schrijven over God's Verbondtrouw, zoals ik die mocht zien in het geslacht Horlings.

De naam Horlings wekt jeugdherinneringen. bij mij op. Mijn vader was predikant van de Chr. Geref. Kerk (na 1892 de Gereformeerde Kerk) te Nieuwe Pekela. De overgrootvader van de heer G. Horlings woonde in onze buurt op een boerderij. Zijn naam was Boele. Hij was diaken tijdens mijn vaders bediening, zijn zoon Harm was mijn vriend. We gingen samen naar de Christelijke school en speelden in de grote schuur, waar we ons vermaakten op de ruime "deele".

Naast de boerderij woonden de ouders van Boele. Ze behoorden tot de eerste afgescheidenen en werden indertijd om Christus' wil gesmaad en vervolgd.

Ik dacht aan die oude kinderen Gods toen ik las van het leven van George. De voorouders gesmaad om Christus' wil, en hun nazaten geëerd in de maatschappij en op kerkelijk en godsdienstig terrein. Het trof mij dat z'n broeders in hun rouwkaart verwezen naar Mattheus 10:32. Hiermee getuigden ze dat George voor de mensen zijn Heiland durfde belijden.

Calvinist-Contact getuigde dat hij zijn Heiland liefhad, en in heel zijn handel en wandel dit betoonde.

"God zal Zijn waarheid nimmer krenken,
Maar eeuwig Zijn verbond gedenken.
't Verbond van Abraham Zijn vrind
Bevestigt Hij van kind tot kind."

Idzerd van Dellen.

Lambert Huizingh
Accredited Public Accountant and Auditor
Commissioner for taking Affidavits
•
9 Harriman Rd.,
AURORA, ONT.
Telephone: 727-9797
•
139 Albert St.,
OSHAWA, ONT.

ZOET EN KRUIDIG

en vol met goede dingen

KANEEL ONTBIJT KRUIDKOEK

Bak het met Fleischmann's hoog rijzende gist . . de gist waarvan men met zelfbakken afhangt. Begint met de gewoonte om Fleischmann's gist te gebruiken als U zelf bakt. U zult er verheugd over zijn dat U het ontdekte.

KANEEL ONTBIJT KRUIDKOEK

Combineer en zet het op zij
4 koppen voorafgezifte bloem voor alle doeleinden geschikt
½ theelepeltje kaneel
½ theelepeltje nootmuscaat
⅛ theelepeltje kruidnagels
Warm op
¾ kop melk
Roer in
6 eetlepels Blue Bonnet Margarine of boter
½ kop korrelsuiker
1½ theelepeltjes zout
Koel af tot lauw. Intussen meet af in een kom
½ kop lauw water
Roer in
2 theelepels korrelsuiker
Bestrooi met 2 pakjes Fleischmann's Snelrijzende Droge Gist
Laat het 10 minuten staan.
Roer DAN grondig.
Roer het melkmengsel in, 1 ei en 1 eierdooier, goed geklutst en 2 koppen gekruide bloem. Klop tot het smedig is. Roer in de overblijvende gekruide bloem en extra bloem (ongeveer ½ kop) om een zachte deeg te maken. Breng het deeg over op een licht gebloemde plank. Kneed totdat smedig en elastisch is. Plaats in een ingevette kom, vet bovenkant in; bedek. Laat het rijzen op een warme plek, vrij van tocht totdat het in omvang verdubbeld is — ongeveer 1¼ uur. Slaat de deeg neer; breng over op een licht gebloemde plank. Vorm een 18-inch rol; snijd in 12, 1½ inch stukken. Vorm er ballen van; plaats in rijen in ingevette 7x11 inch pan.
Klop totdat het schuimig is
1 eiwit
1 eetlepel koud water
Strijk aan de gerezen deeg.
Bestrooi met een mengsel
¾ kop bruine suiker
1 eetlepel vooraf gezifte bloem voor alle doeleinden geschikt
1 theelepeltje kaneel
1 eetlepel gesmolten boter

Bak in een vooraf matig heet verwarmde oven (375° F) 40 tot 45 minuten.

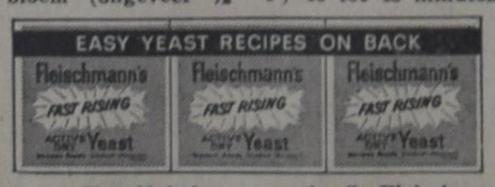

Wanneer U zelf bakt . . . gebruik Fleischmann's en wees zeker.

Een ander fijn produkt van Standard Brands Ltd.

1 KWALITEITS-ZADEN

2 IN SPECIALE VARIETEITEN
OOK HOLLANDSE SOORTEN

3 LIGGEN HIER OP U TE WACHTEN

Holl. of Eng. Prijscourant, met kleuren-foto's, op aanvrage geheel GRATIS.

WILLIAM DAM SEEDS
WEST FLAMBORO, ONT. (near HAMILTON)

HUGUENOT CROSSES

The perfect gift for those making profession of faith.

Available in many forms and sizes from your local representative or from

HUGUENOT CROSS CANADA
P.O. Box 787
Rocky Mountain House, Alta.

A DIAMOND ring she will love and cherish

For Brampton and surroundings

HARRY WIERENGA
CERTIFIED JEWELLER
14 Stavely Cresc. (Peel Vill.)
Phone: 459-4561
BRAMPTON, ONT.

CALVINIST - CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.

Calvinist-Contact is published Friday every week.

Closing date: Saturday before date of issue.

Subscription price: $5.00 per year.

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoints of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

LEZERS SCHRIJVEN

Dear Editor:

May I use a piece of your paper in reply to the letter of an adulteress, and address her directly? Dear Sister in Christ:

You think the "communion of the saints" is not exercised properly amongst us, Christians, and I think there are many more who are of the same feeling. As far as I can see there can only be one reason for this: lack of interest in Jesus Christ and the bible, and as a consequence our "neighbor." May the Lord change this.

However, as far as I can make up out of your letter you think that every Christian likes to throw stones at you and that all church members despise you. That is far from the truth. Every true Christian — ther are still millions of them who know themselves, and Jesus Christ — has generally not got the guts, because he knows, though not even in full, what Jesus had to go through for him (or her) to save him. Many a Christian might once in a while slip off and think himself too good for some thing, and throw some stones, which harm himself and the name of Jesus Christ, but we are all in the same position as you: Jesus loves us nevertheless. I do not write this as an excuse for us, which it is not, but to show God's tremendous love for us.

Furthermore I like to point out that when one out of 100 Christians throws a stone, that one gets all the attention, and the other 99 stay in the shadow. Probably the 99 should be more in the sun and show their thankfulness toward God and be the lights of the world, as Jesus wants us to be. Maybe this sin is cherished: be a quiet prayer in the heart, it does not matter so much if you keep your mouth closed, though the Bible teaches: For with the heart man believeth unto righteousness; and *with the mouth* confession is made unto salvation (Rom. 10:10).

Last but not least: Be glad, exceedingly glad, that Jesus Christ accepts you as you are, makes you holy, perfect and shining white. That is most important for you. He is the only One with the right to condemn, but He did not come to condemn but to save. Praised be the Lord!

Moreover, may the Lord let you find *your* place in the community and use you as a blessing for His Name.

Your co-sinner,

Seaforth, Ont. Fred. Knetsch

Editor: thanks for placing this.

Vragen over de Gemeenschap der Heiligen

Vrij weergegeven en vertaald in het Hollands, werd de volgende opmerking onlangs gemaakt op de vergadering van een onzer "Ladies Aids": "Ik sprak laatst met die en die, je weet wel, hij hoort bij de Baptisten, en ik zei: Hoe gaat het er mee, Jim? En hij antwoordde: Goed, Mrs. . . . , de Here is bijzonder goed voor me! Nou, als ik zoiets zei, hier op de vergadering, ik wed dat jullie het maar gek zouden vinden. En toch . . . ."

Een volgend incident: Een Christian Reformed broeder bouwde op zekere dag een stevig hek om zijn nogal uitgebreide groentetuin. Op de vraag waarom, antwoordde hij: "Ik heb nogal last van de gemeenschap der heiligen. Overdag gaat het wel, maar 's avonds trappen ze m'n bonen kapot". De man woonde tussen twee andere Christian Reformed gezinnen in, die het met elkaar buitengewoon goed konden vinden, maar met de broeder tussen hen in niet *zo*.

Nog een verhaaltje. Sprekende over de gemeenschap der heiligen zei een ouderling in een onzer kerken: Wij belijden de gemeenschap der heiligen, ja, maar wat we eigenlijk bedoelen is de gemeenschap der Hollanders, mensen met dezelfde religieuze, sociale, culturele en nationale achtergrond.

Tenslotte nog een vlijmscherpe uitlating van een "gewoon" gemeentelid: Waarom we de gemeenschap der heiligen zo moeilijk kunnen beleven? Omdat er onder ons geen gemeenschap der heiligen is.

En met deze voorvalletjes uit het leven is de zaak van de gemeenschap der heiligen wel in een heel schel licht gezet. Een zoeklicht dat niet blijft rusten op alleen maar dit onderwerp, maar dat genadeloos uitreikt naar de diepste schuilhoeken van ons geestelijk leven.

Wat is dat eigenlijk, de gemeenschap der heiligen? De Catechismus geeft er natuurlijk wel een antwoord op: dat alle gelovigen als lidmaten aan de Here Christus en al Zijn schatten en gaven gemeenschap hebben en dat ze zich allemaal schuldig moeten weten hun gaven met vreugde tot nut en tot zaligheid der andere lidmaten aan te wenden.

Dominees kunnen daar natuurlijk mooie preken over houden en de meesten van ons hebben er vele over gehoord. En toch schijnen we nog niet een helder inzicht te hebben in wat dit gemeenschap der heiligen nu eigenlijk precies is.

Als we het vragen aan een trouw lid van de mannenvereniging dan krijgen de stellig zoiets te horen als: de gemeenschap der heiligen die zie je ('s zondags als we met elkaar opkomen naar God's huis en ons stellen onder de tucht van God's Woord.

Ja, dat is natuurlijk zo, maar zie je het dan alleen maar 's zondags? Is het eigenlijk niet iets dat je de hele week door moet beleven?

O, maar dat doen we ook wel. Weet je nog wel dat die en die toen dat verschrikkelijke ongeluk had, of die nare ziekte, dat sterfgeval in dat gezin? Wat heeft de gemeente meegeleefd en wat is er wat voor die mensen gebeden?

Ja maar, moet er dan eerst iets ergs plaatsvinden voordat de gemeenschap der heiligen realiteit wordt? En zien we in de wereld vaak niet hetzelfde gebeuren in geval van ziekte of dood? Waar zit dan het verschil in?

En, om op die zondagse godsdienstoefening terug te komen, beleven we de gemeenschap der heiligen dan werkelijk zo intens? Hoeveel "troost van het oude vertrouwde" loopt daar in mee? Houden we werkelijk zielsveel van die broeder daar en die malle zuster daar, om Christus' wil? Weten we, uit hun eigen mond (en zij uit de onze) dat we beiden gered zijn door het bloed van Jezus? Praten we daar wel eens over?

Dat is toch de gemeenschap der heiligen, gemeenschap die zijn grond vindt in de gezamenlijke liefde voor God? Zoals mensen die bepaalde diepe gevoelens gemeen hebben zich onweerstaanbaar tot elkaar aangetrokken voelen. Mensen die samen "heilig" zijn, die het diepste, het mooiste, het rijkste in hun leven met elkander gemeen hebben, en daar niet over kunnen zwijgen.

Maar waar gaan de gesprekken dan over als die geroemde gemeenschapsbeoefening 's zondags voorbij is. Is er wel ooit ergens iemand in onze kerken die het aan zijn broeder of zuster op de een of andere manier toevertrouwt dat hij toch zo verbazend veel van de Heiland houdt? Komt er wel ooit iemand in onze kerken verder dan een ontroerd: Wat een mooie preek? En hoe vaak durven we dat te zeggen, zodat ons hart er in meeklinkt en misschien wel een vreugdetraan ook? Hoe vaak gebeurt het juist niet dat we bij de koffie elkaar voorzichtig polsen om daarna min of meer critisch het betoog van de dominee te ontleden, als we het al niet meteen in de vuilnisbak hebben gedeponeerd? Hoe vaak wordt die man of die vrouw, die z'n ontroering niet zo erg best meester kan blijven en een paar keer diep moet zuchten of wat schaamachtig de neus snuiten, beschouwd als een beetje een zonderling, wat overgevoelig, maar toch wel een best mens hoor, daar niet van.

En bidden we wel eens voor elkaar? Het nieuwe testament staat vol opwekkingen om voor elkaar te bidden. Niet maar zo in de geest van: o Here, zegen onze gemeente, of wees alstublieft die en die nabij om Jezus' wil, amen. Worstelen we wel eens met God over die broeder die altijd maar zo onverschillig doet, of schijnbaar zo achter het geld aanjaagt, omdat hij onze broeder is en Gods kind, een lid van de gemeenschap? Gaan we wel eens op de knieën voor dat onweerstaanbare mens, dat nou toch weer zulke lelijke dingen gezegd heeft of zo in-gemeen gehandeld heeft?

En dan over die gaven die we met vreugde tot nut *en zaligheid* van *de* anderen aan moeten wenden. Waarom schijnen we te denken dat er onder ons geen andere gaven te vinden zijn dan het leiden van verenigingen, het (vaak debatterend) bespreken van Gods Woord, het bespelen van het kerkorgel en misschien nog het zingen in het koor? Wat zou b.v. de gave van het woord der wijsheid, of van het woord der kennis (i Kor. 12: 8) veel goed kunnen doen. Iemand die pas een zaak begonnen is zou met raad en daad terzijde gestaan kunnen worden door de broeder die zakenkennis heeft, iemand die in gecompliceerde moeilijkheden raakt zou naar zijn wijze broeder

(Vervolg op pag. 6)

STUDENT BENEFITS

available at Trinity include ideal learning conditions with excellent faculty, small classes, personal counseling, Christian atmosphere and emphasis. Here students can enrich their lives through a liberal arts program with 50 courses in 16 departments of study. Enjoy a beautiful suburban campus near Chicago. For adults, Trinity offers an EVENING EDUCATION program

For illustrated admissions materials write to: The Director of Admissions.

TRINITY CHRISTIAN COLLEGE

6601 W. 123rd St. Palos Heights, Illinois

TORONTO DISTRICT CHRISTIAN HIGH SCHOOL ASSOCIATION

A GENERAL COURSE

OF THE FIVE-YEAR PROGRAM

and

A COMMERCIAL COURSE

OF THE FOUR-YEAR PROGRAM

ARE OFFERED FOR GRADES 9—12

Parents in the Toronto district are invited to enroll their children for the new school year.

Contact your local boardmember, the principal of the Christian High School: MRS. A. J. G. MASSELINK, 120 Hadrian Drive, Rexdale, Ont. Phone 249-8893 or MR. P. SPEELMAN, 10 Golfdown Drive, Rexdale, Ont. Phone 741-6563.

AS A MATTER OF FACT

. . . Sun Life insurance is a sure way to financial independence for you and your family.

As a local Sun Life representative may I call upon you at your convenience?

GEORGE VANDENBERG

1352 Plains Road East, Burlington, Ont.

Phone: NE 4-5115

SUN LIFE ASSURANCE COMPANY OF CANADA

A MUTUAL COMPANY

For all your books, Bibles, Sunday School and Church supplies, records, etc.

Chr. Book Centre

ANTON LAMMERS

36 Longwood Road N., Hamilton, Ontario

JA 2-1234

Uw zenuwen verzwakt!

Moe, lusteloos, angstig, onrustig, kouwelijk, huilbuien, is alles verkeerd, ziet ge nergens licht, levensmoe? Op grond van onze 37-jarige ervaring mogen wij U volkomen genezing garanderen, als U een goede kuur neemt met onze onschadelijke geneeskruiden nr. 3. Ook voor alle andere slep. ziekten het allerbeste wat de natuur ons biedt. Broch. en inlichtingen gratis.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18.00 bij vooruitbetaling.)

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"

Westersingel 40, Groningen, Ned.

Ook voor overkomst van familie uit Holland per boot of vliegtuig, kunt U het beste bij ons terecht.

Wij hebben nog plaats op verschillende groepsreizen per boot met

25% KORTING

Valentine Travel Service Ltd.

Manager

LUCAS KOOPS

1642 BAYVIEW AVENUE, TORONTO 17, ONTARIO.

TEL.: 485-0336

Ook op zaterdag open van 9—6 uur.

IK WIL GEEN KIND PER LUCHTPOST

door M. Van Nuis-Zuidema

(13)

"Ja maar, ik bedoel nu eigenlijk de pioniers. Zij, die op echt eenzame posten zitten. Er zijn toch mensen die zich gaan vestigen in gebieden, die nog helemaal onontgonnen zijn?"

"Ja, kijk eens, dat is natuurlijk helemaal individueel. En . . . maar dat is een opinie van mij hoor . . . het lijkt me zo, dat hier in Nederland meer gerekend wordt met de kwantiteit dan met de kwaliteit en dat het . . . juist in die gebieden waar jij het nu over hebt, alleen aankomt op de kwaliteit. Druk ik me wel begrijpelijk uit?"

Emi knikt en oom Koos merkt op: "Je bedoelt dat we hier meer uit sleur leven en dat het bij jullie behoefte is?"

Met de sigaar tussen z'n vingers wuift Ted in gewoontegebaar naar oom Koos. "Juist mijn gedachte."

"Maar gewoonte kan ook goed zijn." Emi is in 't geheel niet tevreden met Teds antwoord. "Als ik m'n kinderen er nu geen gewoonte van laat maken om naar de kerk te gaan en als het nu niet onze gewoonte zou zijn om aan tafel te lezen en te bidden, 'k weet zeker dat ze het dan ook niet zullen doen als ze ergens op zo'n verlaten stukje woestenij in dat land van jou zouden zitten."

"Precies, Emi, precies!" valt Ted haar bij. "In de Bijbel lezen we dat ook al, de Heer Jezus geeft ons zelf het voorbeeld. Hij ging ook "naar gewoonte" naar de tempel. En dat komt in de Bijbel nog wel meer voor. Maar die gezinnen nu hè, waar die gewoonten levend zijn en geen sleur, want dat is een heel verschil, uit die gezinnen moeten wij nu juist onze christen-emigranten hebben."

Emi komt strak overeind, haar rug helemaal recht. Het is of ze innerlijk al haar kinderen met beschermende armen naar zich toetrekt, maar groot en koud zijn haar ogen in die van Ted en haast honend klinkt haar stem als ze zegt: "O, ben je daarvoor naar Holland gekomen? Als een soort christelijke ronselaar, om hier de gezinnen uit elkaar te scheuren."

Een schijnbaar eindeloos lang ogenblik is het doodstil. Met ogen vol ontzetting kijkt Ank haar moeder aan.

"Maar . . . Emi!" Tante Guus roept het, maar in Emi's oren is het alsof ze het haar met z'n allen toeschreeuwen: oom Koos en Ted en Ank.

Weerloos zakt ze terug in haar stoel, haar handen samengeknepen in haar schoot, en in de nieuwe stilte, die volgt op tante Guus' uitroep, weet ze dat ze niet eens kan zeggen: "zo heb ik het niet bedoeld". Want ze weet dat ze het wel zo bedoeld heeft, precies zoals ze het zei. Nee, zo toch ook weer niet. Dit was lelijk, afschuwelijk.

Oom Koos zit naast haar en even legt hij zijn warme hand vaderlijk op de hare.

"Ik begrijp je wel kind, je dacht aan die jongen van jou, die ook al met al z'n zinnen wordt getrokken naar die wijde wereld en jij zou je gezin zo graag om je heen willen houden."

Emi vecht wanhopig met haar tranen en daardoorheen glipt haar blik even naar Merels portret, dat ze nu slechts in een waas ziet.

"Je moet het me maar vergeven Ted, ik had het niet zo mogen zeggen. Die kinderen van mij ook, het lijkt wel in ze te zitten, ze hebben het gewoon meegekregen." Met moeite weet ze een glimlach te forceren. "Enfin, daar moeten we het later nog maar eens over hebben."

"Het was ook niet mijn bedoeling zo . . ." dan zwijgt hij ook. Nee, hij is niet speciaal als propagandist naar Nederland gekomen, maar hij beseft nu, dat hij toch eigenlijk in dit gezin al druk bezig was propaganda te maken en dat hij bij de jeugd vanavond maar wat gewillige oren vond.

"Emi," komt de rustige stem van oom Koos, "je moet ook dit geloven: het zijn niet de mensen die onze weg bepalen."

Emi knikt, maar koppig denkt ze: maar ze willen God wel graag een handje helpen. Dan weet ze weer, dat God de mensen gebruikt als Zijn werktuigen. En daarmee heeft ze zelf het rustgevende antwoord gevonden.

Het is al laat in de avond, als ze met z'n drieën oom en tante gaan wegbrengen. Even is Ted bevreemd dat ze geen gebruik willen maken van zijn wagen, maar allen vinden dat het heerlijk is, voor het slapengaan nog even een wandeling te maken in de frisse nachtlucht.

Emi komt met tante Guus achteraan, die vertrouwelijk haar arm door de hare heeft gestoken.

"'t Was erg hè, was ik straks zei!" begint ze dadelijk.

"Och . . . erg . . ." aarzelt tante. "Het klonk erg. We schrokken er wel een beetje van."

Emi schokt nog na van ingehouden zenuwen.

"'t Heeft me ook allemaal zo overrompeld. Toen Ted vanmiddag uit de auto stapte, tante . . . toen zag ik Merel. Zo precies . . . zo levend . . . zo duidelijk . . . of hij het echt was. Later eigenlijk helemaal niet meer, maar het is net of alles van binnen bij mij weer is opengescheurd." Geschrokken zwijgt ze. Wat zeg ik nu? denkt ze. En wat heb ik gedacht voordat oom en tante kwamen? Is het dan zo . . . dat ik mezelf niet begrijp?

"Ja, kind, ik snap wel dat het moeilijk voor je was, dat het je een schok heeft gegeven. Jij met je verdriet."

Emi drukt tantes arm. "Een verdriet dat God toch ook heelt, tante, al blijft het vaak schrijnen. Ik heb gelukkig nog zoveel liefde te geven aan mijn kinderen en ik ontvang ook zoveel liefde . . . tante, ik heb echt iedere dag nog zoveel om dankbaar voor te zijn en ook . . . om echt blij om te zijn. In 't begin heb ik wel eens gedacht, dat ik nooit meer zou kunnen, maar toch is dat wel zo."

"Als je zelf je man nog hebt, Emi," zegt tante Guus zacht, "is het moeilijk om te troosten, want je hebt altijd het gevoel dat de ander zal denken: ja, jij hebt makkelijk praten, jij weet niet wat het is."

"Dat is in zekere zin ook wel zo en het is een geluk dat we altijd terecht kunnen bij de Grote Trooster, maar . . . de liefde en vriendschap van mensen kun je toch ook niet missen. Ik beschouw het altijd zo, dat ook dat een deel is van de troost die God ons schenkt."

Een poos lopen ze stil voort, ieder in eigen wegzwervende gedachten verzonken.

"'t Kan in 't leven soms ook zo vreemd gaan," begint tante Guus opnieuw. "Wil je wel geloven kind, dat ik nóg wel zou willen emigreren? 'k Zou er m'n hele hebben en houden rustig voor in de steek laten?"

"Behalve dan oom Koos," plaagt Emi.

"Zo is 't, kind! Om hem heb ik die stem altijd het zwijgen moeten opleggen en dat heb ik er ook royaal voor over."

Die avond kan Emi niet in slaap komen. Onrustig woelt ze om en om in het grote bed. Ze weet zoveel tegenstrijdigs in zich. Zoveel dat haar blij maakt en . . . opgewonden. Vreemd opgewonden.

Ted. Hij is groot. Hij is sterk. Een beetje nonchalant. Hij is huiselijk . . .

Weer draait Emi zich om. Ik wil dit niet . . . ik wil niet . . .

Maar het schijnt of alles in haar in opstand is en onverbiddelijk is het er weer: hij is aardig voor de kinderen . . .

Nee . . . het kan niet . . . het kan nooit . . .

Maar ik ben nog niet oud . . . ik zou hem nog alles kunnen geven . . .

Maar als je in de spiegel kijkt . . . hoont het in haar.

Met één slag slaat ze de dekens van zich af. De nuchtere werkelijkheid . . . dan ben ik zó genezen . . .

Maar de lamp met de zachtgele kap geeft een tere schijn. Daarin ziet Emi zichzelf nu. Niet in de nuchtere werkelijkheid. Ze ziet een paar schitterende ogen in een nu haast onnatuurlijk teer gezicht, waaromheen het losgewoelde haar als een stralenkrans omhoogspringt. Ze ziet haar volrode lippen, haar nog altijd slanke figuur in de soepele nachtjapon . . . Al de lijnen . . . de vormen . . .

"Merel!" roept ze halfluid, als naar gewoonte, maar de wonde om hem wil nu niet schrijnen. Beschaamd slaat ze de handen voor haar gezicht. Is in een paar passen bij de deur om het licht uit te doen, maar in het volle zwart van het donker vloeit dan een zachte schijn naar binnen. Dat moet uit Anks kamer komen, begrijpt Emi. Wat zou ze hebben? Haar muiltjes trippen al over de gangloper, even piept de deurkruk en dan gaat geruisloos de deur van Anks kamer open.

"Is er iets?" vraagt Emi bezorgd. "Anders slaap je toch altijd direct?" Maar meteen dat ze Ank aankijkt, voelt ze een zekere schroom over haar eigen uiterlijk. Om haar ogen, waarin haar gedachten zich kunnen weerspiegelen. Haast pijnlijk mist ze haar peignoir, die ze verzuimde om te slaan.

En toch, weet ze . . . Ank ziet me nu niet zoals ik mezelf zag, zojuist in de spiegel.

"Och mam, er is zoveel om over te denken. En die koffie vanavond . . . en toen nog dat glaasje . . . Die oom Ted, hè mam . . . en zo onverwachts," zegt ze met een wat geforceerde, hoog uithalende lach. "Hij doet net of hij voor die excursies en die vergaderingen en zo komt en voor de gouden bruiloft."

Emi lacht in het wilde met haar mee, om haar gespannenheid te verbergen. "Ja, dat is toch ook zo. Of dacht jij van niet?"

Ank heeft vanavond twee dingen gezien. Moeders ogen, toen ze zich onbespied waande en . . . een grote foto van Evelyn in oom Teds portefeuille.

"Ik dacht . . . ik dacht . . ." praat ze er haastig overheen, "dat hij zo maar een beetje vakantie komt houden."

"Ja," zegt Emi gerustgesteld, "en dan net doen of hij voor heel gewichtige zaken hier gekomen is. Maar nu gaan slapen, hoor kind!"

(Wordt vervolgd.)

Mensen op onze weg

door Ineke Parlevliet

De brief die op m'n bureau lag was natuurlijk niet ondertekend, zoals dat meestal met klikbrieven het geval is.

Het handschrift was klein en kriebelig en de letters stonden zo dicht tegen elkaar dat er geen speld tussen te krijgen was. Zo zal ze wel praten ook, dacht ik onwillekeurig. Want dat een vrouw deze brief had geschreven, stond voor mij als een paal boven water. In gedachten zag ik de vrouw voor me staan: Een lang, schriel mens, wat zuur, wat jaloers, wat verbitterd, maar in eigen ogen vroom en bijna volmaakt. De hele brief met de steile letters en lange, spichtige lussen, gaf die indruk. De brief luidde:

"As a good and God fearing citizen of our country and town I feel obliged to bring to your attention the immoral way of living of a Mrs. Lilian West. She lives on 53 Derby Street. She is an unfit mother and is living with men who board at her place. She left her husband many years ago and cares about nothing. She's never home and leaves her two children entirely to their fate. One of the boys is paralyzed. He must be about seven years, but does not look older than five. The child is badly neglected. You've never seen such a skinny and malnourished child in your life. Nobody cares for him. He's home the whole day all by himself until his brother comes home from school, who isn't much older. I'm sure the kid never gets a decent meal. It's a disgrace for the whole street and I cannot understand why the Children's Aid hasn't done something about this. You should take her children away as soon as possible and give them to some parents who would give them love and care which they need. Now the children witness their mother's bad behaviour. Often she has drinking parties in her home and what's going on then isn't hard to guess. She's a danger for our community. I would never had troubled you with this case if there were no children involved, but as I love children and hate to see them mistreated and neglected, I feel it is my christian duty to inform the authorities about it. I'm sorry that I cannot reveal my identity, but as I'm convinced that that West woman would do everything she could to make life miserable for me if she found out that I wrote you, I have to protect myself by not giving you my name and address. However, everything I wrote in this letter is true and many worse things as well. But you better find out about that yourself. You should look into this matter without delay. Yours sincerely, a well-meaning citizen and a children's friend."

Ik las de brief een paar maal over en kon een gevoel van ergernis maar moeilijk onderdrukken. Als die mensen nu eens de moed durfden opbrengen om eerst de persoon in kwestie te waarschuwen en pas later ons te schrijven met mededeling van hun naam, dan zou dat voor mij een veel oprechter indruk maken dat dit anonieme geroddel. Meestal waren de beschuldigingen in dergelijke gevallen ten dele juist, een enkele keer totaal ongegrond, en maar zelden waren ze stuk voor stuk waar.

Als het aan mij lag zou ik anonieme brieven straal negeren, maar het voorschrift van onze agency was nu eenmaal dat ook anonieme klachten onderzocht moesten worden.

En zo toog ik de volgende dag op weg naar 53 Derby Street. De straat was mij best bekend. Een lang, grauw geheel in de binnenstad. Huizenblokken in hetzelfde genre, verveloos, wat vervallen, vuil en vaak met een front porch volgepropt met rommel. Kinderen met groezelige gezichten, natte neuzen, afzakkende broeken en lange haren. Huisvrouwen met schreeuwerige stemmen, sommige afgetobd en afgesloofd, anderen onverschillig, zwaar opgemaakt, met de hele dag krulspelden in 't haar om 's avonds maar mooi opgedirkt uit te kunnen. Blerende radio's, altijd aan staande T.V.'s en huilende babies. Hier en daar een hotel met een "Men's entrance" en "Ladies and escorts". Armzalige, donkere gebouwen met romantische namen: Golden Horseshoe, the Half Moon, Cosy Corner. Altijd voldoende parkeerruimte om de talloze auto's, meestal oude gevallen, maar toch ook wel dure sleeën, tussen 5 en 7 uur te herbergen; het drinkuur van de vermoeide werkman. Pas later in de avond komen de vrouwen opdagen.

53 Derby Street bleek een klein, piepklein huisje te zijn, wat enigszins angstvallig tegen een groot en somber apartmenthuis geleund stond. Het was even verveloos en slechtonderhouden als al de andere huizen in de straat, maar daar het geen front porch bezat en dus rommel-vrij was, maakte het een ietwat nettere indruk.

Ik klopte aan. Achter de deur klonk een geschuifel en gebonk en even later werd de deur opengedaan door een jochie van een jaar of zes. Van zijn middel af tot aan zijn voeten zat hij in beugels en onder elke arm klemde hij een kruk. Zijn groot hoofd op een akelig dun nekje leek op een bloem op een tengere steel. Zijn ogen waren zacht blauw en keken me trouwhartig aan. Zijn huid was doorschijnend wit en zo teer alsof het van duur porcelein gemaakt was.

"Is your mother home?", vroeg ik.

De jongen schudde langzaam het hoofd. "She's gone the whole day . . . but she promised to be back as soon as she's finished with the work. But sometimes the boss wants her to stay longer and then she's late, you see."

"So she's working?"

"Yes, she's waitress in Joe's Lunch."

"Will she be back around five tonight?"

"I think so . . . but tomorrow she's home the whole day. It's her day off and she promised to take me in Uncle Fred's car for a ride. Me and Timmy. Timmy is my brother. He's already in grade three. He comes home at 3.30 . . ."

"And what's your name?"

"Theodore Antonius William West, but they call me Theo."

"You have beautiful names, Theo. How old are you?"

"I'm almost eight. A few more weeks and then I have my birthday and Mom is going to stay home with me the whole day, she said. And I'll get a beautiful present. Mom has saved a lot of coupons from the grocery store."

Ik keek naar het kleine kereltje tegenover me. Bijna acht jaar. Wat een stakker! De beugels leken veel te zwaar voor het tengere kind. Ik zag hoe plotseling een pijnlijke trek over z'n gezichtje gleed en de donkere kringen onder z'n ogen leken nog dieper.

"You're getting tired," zei ik. "I'll come back tomorrow, when your mother is home. You better go inside now and sit down."

Maar Theo schudde z'n hoofd met een beslist gebaar. Terwijl hij met z'n arm de kruk vast hield, legde hij zijn rechterhand op m'n arm.

"Can't you come inside for a moment?", bedelde hij. "I got a new picture book from Uncle Fred. I want to show it to you." Er klonk zo'n heftig verlangen in z'n stem, dat ik weifelde. Het idee om bij wildvreemden het huis in te stappen zonder dat er een ouder iemand aanwezig was, leek me niet juist toe.

"I can't, Theo, but tomorrow when I come back you show me your book. Okay?"

Twee grote tranen kwamen bij Theo tevoorschijn. "I'm the whole day alone," zei hij zachtjes, "it's so nice to talk to someone . . ."

"But your mother isn't home . . ." wierp ik tegen.

"She doesn't mind if nice people talk to me . . ." Weer zag ik hoe moe Theo was.

"All right then, for a few minutes. And you better sit down then right away?" Theo glunderde en hobbelend ging hij me voor naar de keuken-kamer. Toen viel hij neer op een lage leunstoel en wees me een stoel naast hem aan.

Het vertrek was schaars gemeubileerd en wat er aan meubels stond, was oud, maar het was er kraakhelder. Wat kinderboeken en klein speelgoed lag op tafel. Ik pakte een boek op.

"That's my new one," zei Theo. "Can you read it to me?"

Opnieuw weifelde ik. Het boekje was niet dik, maar ik kon toch ook niet te lang blijven. Tegen twaalven al, schrok ik toen ik op m'n horloge keek. Vooruit dan maar, het was al bijna lunchtijd.

Ik begon te lezen en Theo luisterde aandachtig toe en ik moest stijf naast hem gaan zitten.

"Now I have to go," zei ik toen ik klaar was. "And I'm sure that you have to eat your lunch now."

Theo knikte en vroeg: "Don't you have to have lunch?"

"Sure, I do, I have it here in my brief case. I always eat it in the car when I have to visit people, you see."

"Can't you eat your lunch with me? Mine is all ready. Can you do that?"

"Shall I?"

"O, yes, yes!" Op z'n gebrekkige manier maakte Theo een luchtsprongetje.

"All right. Get your lunch, but you promise me to eat it all."

"I'll do that, really!"

En even later zate we aan tafel. Uit de fridge had Theo een bordje met twee flinterdunne boterhammetjes gehaald, goed belegd met boter en jam, en een glas melk. Het brood was goed afgedekt met foil paper.

"What's that?", vroeg ik Theo naar een heel klein pakje wijzend in het midden van z'n bord.

Theo kreeg een kleur. "That's my surprise. I may not have it until I've finished my sandwiches . . . I . . . I can't eat much, you see, but Mom wants me to and that's why I get every day a little surprise. if I finish my plate . . ."

"And do you always finish it?"

"Sometimes I really can't . . . but then I can't have the surprise either."

"You never open it before you're finished?"

"No . . . I promised Mom I wouldn't. And I don't want to cheat her . . . she has to work so hard, you see and she really doesn't like the work in the restaurant very much, but Daddy never sends any money, so she has to . . ." Opeens was Theo geen klein jochie meer, maar een zorgelijk oud mannetje. Behalve z'n krukken en beugels moest hij ook nog de last van de armoede mee helpen dragen.

Toen ik m'n handen vouwde om te bidden voor 't eten, keek Theo me nieuwsgierig aan.

"Do you always do that? I only prayed when I went to Sunday School, but I'm not going there anymore. Mom says it's too far away . . ."

"Did you like to go?"

"Oh, yes . . . but I can't walk and Mom doesn't want to ask other people to bring me. She doesn't want to bother with people . . ."

Onder het eten borduurde ik over het onderwerp door. Theo wist heel goed wie the Lord Jesus was, maar veel meer dan dat kende hij niet van de Bijbel. Ik begon lukraak te vertellen, zo nu en dan Theo aanmanend om door te eten. Tenslotte was met veel moeite zijn bord leeg en z'n melk opgedronken. Ondertussen was het al over enen.

"Theo!", schrok ik. "I've to go in a hurry! I have to visit more people."

"But you have to see my surprise!", protesteerde hij. Hij was het zelf ook bijna vergeten. Heel voorzichtig wikkelde hij het papier van het pakje af.

"Look, how beautiful!", riep hij uit. "All the colours of the rainbow are in it! I'll show you!" In z'n hand hield hij een prachtige glazen stuiter.

Wat een genot dat een kind in deze tijd nog zo gelukkig kan zijn met een mooie knikker, dacht ik en wat moet zijn moeder veel van hem houden om hem zo te verzorgen. Mrs. West een "unfit mother"? Ik wilde dat alle moeders zo waren, al had ik Mrs. West nog nooit van m'n leven gezien.

Toen ik eindelijk opstapte, sloeg Theo z'n armen om m'n nek.

"Come back again," fluisterde hij. "I was so happy this morning. It won't be so long anymore now before Timmy comes home . . . and then Mom . . ."

"Tomorrow," zei ik en ik kon het niet helpen dat m'n stem schor klonk.

Pas veel later schoot het me te binnen dat ik een briefje voor Mrs. West had willen achterlaten om m'n verontschuldigingen aan te bieden en m'n bezoek aan Theo te verklaren. Wat moet ze wel niet denken als ze van Theo hoort dat een wildvreemde in haar huis heeft zitten lunchen, vroeg ik me af.

Bij de eerste de beste telefooncel stopte ik en belde "Joe's Lunch" en vroeg naar Mrs. West.

Een barse mannenstem antwoordde dat Lilian dienst had en het te druk had om gestoord te worden. Ze was niet bij hem in betrekking om er privé gesprekken op na te houden. En daarmee belde de man af.

De mensheid is Mrs. West nu niet bepaald genegen, dacht ik wegrijdend. Ik was benieuwd hoe Mrs. West zelf in werkelijkheid was.

* *

De volgende middag klopte ik opnieuw op de deur van 53 Derby Street. Al voordat de deur geopend werd, hoorde ik Theo juichen:

"Mom, it's de woman of yesterday! That's her car!"

Een ogenblik later stond Mrs. West in de geopende deur. "Come in, please," zei ze, voordat ik de kans had om me voor te stellen.

"Theo told me a lot about you," zei ze, toen ik binnen was. Ik legde haar uit hoe het kwam dat ik zo vrijpostig geweest was, maar dat ik Theo's verzoek om wat te blijven niet goed had kunnen negeren.

"It's indeed hard to refuse him something, but once in a while I have to, right Theo?" Ze legde heel even een hand liefkozend op z'n hoofd. "But now I know that you had good intentions, I don't mind. In fact I was happy that he had such a good time and that he ate his sandwiches. He's such a poor eater . . . The only trouble is that Theo's always so unsuspecting. He'll ask everybody in, salesmen and bill collectors and anybody. But of course there are so many lonesome hours in a day for him . . ."

Ze zuchtte en er gleed een verdrietige trek over haar gezicht, die me aan Theo herinnerde. Opeens zag ik dat Theo op z'n moeder leek.

Mrs. West was fijn gebouwd en had dezelfde lichte huid als Theo, maar veel gezonder. Haar handen, ofschoon ruw en rood gewerkt, waren smal en lang. Ze droeg geen enkele ring. Haar gezicht met de hoge jukbeenderen was eveneens smal en wat te mager; de grote, donkerblauwe ogen leken er in weggezonken. Haar haar was gitzwart met hier en daar een streep grijs. Al met al was Mrs. West zeker geen lelijke vrouw en ondanks haar witte nylon jurk die ze in haar werk droeg, en die absoluut niet stond bij haar lichte teint, ging er een zekere charme van haar uit. Haar bewegingen waren rustig en beheerst.

Het meest opvallende aan haar echter was de uitdrukking van haar gezicht. Er lag een soort berusting in, gemengd met verdriet, dat onpeilbaar diep moest zijn. Zelfs als ze glimlachte bleef dat stille verdriet in haar ogen achter.

Zij heeft wel het een en ander in haar leven meegemaakt, dacht ik. Naar haar uiterlijk schatte ik haar op 40 jaar, ofschoon ik vermoedde dat ze in werkelijkheid verschillende jaren jonger moest zijn. Ik had haar gezegd wie ik was en dat ik van de C.A.S. kwam, maar de reden van m'n bezoek had ik nog niet medegedeeld. In de meeste gevallen was de reactie van ouders op een klikbrief bijzonder heftig. Hoe schuldiger zij zich in de regel voelden, hoe verontwaardigder zij zich teweer stelden. Een huisbezoek naar aanleiding van een anonieme brief vind ik altijd een minder plezierig karwei, al is het alleen al omdat je ellenlange tirades aan moet horen, scheldwoorden krijgt te incasseren aan het adres van de briefschrijfster, — want zelden schrijft een man — en gierende huilbuien over je hoofd uitgestort worden.

Maar Mrs. West's reactie was anders dan ik ooit had meegemaakt. Ze werd niet boos, niet opstandig, niet grof en was zelfs niet beledigd. Het scheen haar nauwelijks te raken. Het was niet belangrijk genoeg.

"You can ask me all the questions you want to," zei ze, nadat ik haar eerlijk de beschuldigingen in de brief opgesomd had. "I can show you the whole house and you may go to anybody in the neighbourhood to make inquiries about me. I really don't mind. I know for myself that it's not true. There are always people who like to besmirch a person and who seem to take a delight in making life even harder for them. Words have always been cheap, but words can't hurt me no more."

"I don't like to start asking you a lot of questions," zei ik "but wouldn't you tell me something about yourself? There are some things I like to know . . . Do you have to work in order to provide for your family? Can't they make your husband support you? Can't you apply for welfare assistance?"

"I don't mind telling you . . . I've nothing to hide . . . Theo, be a big boy and play for a while in your bedroom, will you?"

Theo die zoet aan 't spelen was, maar waarschijnlijk toch wel geinteresseerd was in ons gesprek, protesteerde eventjes, maar Mrs. West zei vriendelijk, maar beslist dat hij ogenblikkelijk behoorzamen moest. Toen stond Theo gedwee op en vertrok. Ik vroeg Mrs. West of ik hem een boekje met Bijbelse verhalen mocht geven wat ik voor hem gekocht had.

"You shouldn't have done that," zei ze, maar haar stem klonk warm. Ze riep Theo terug.

"I've a surprise for you, Theo. You remember the story about the little lost lamb and the good Shepherd?"

"Oh, yes, that was the Lord Jesus. He found the little lamb and was so happy . . ."

"That's right. Here, it's in this book. Now you can read it yourself."

"For me? To keep?" Z'n ogen schitterden als sterren in een winternacht.

"For you, because we had such a nice lunch together."

Theo drukte z'n schat tegen zich aan en keek toen het boekje door. "How beautiful . . ." En opeens vloog hij op me af om me met z'n armen om m'n hals te bedanken. Toen ging hij verrukt de kamer uit.

"He's always so happy and spontaneous when people are kind to him," zei Mrs. West. "The children have experienced so much misery, especially Theo and he's such a sensitive child. It never seemed to hit Timmy as hard as it did Theo . . ."

"Hit what, Mrs. West?"

"The life with his father . . . It's not that I want to blame my husband for everything. Jim's main fault really is that he has no backbone. He was an only child and terribly spoiled. He was quite a heavy drinker when we got married. But at that time it didn't worry me. I was used to a glass of beer myself and was confident that things would turn out all right as soon as we were married. That's how naive I was. And perhaps it would have . . . We were in love. We were happy. We had to get married and four months later our girl was born. Jim was crazy about her. He always wanted a girl. About a year later she died. A bad case of pneumonia.

(Vervolg op pag. 5)

Heb je speculaasjes gekocht, mam?

Natuurlijk. Iedereen vindt ze heerlijk. Mits ze van VOORTMAN'S zijn. Die zijn zo lekker gekruid en zuiver van smaak. Moeder weet, dat de paar extra centen besteed aan VOORTMAN'S koekjes, goed besteed zijn.

Speculaasjes van VOORTMAN'S

de bakker, die ze bakken kan!

Hebt U wel eens speculaasjes op brood geprobeerd? Heerlijk! Maak eens een lunch klaar voor de kinderen met een "speculaas-sandwich"

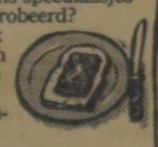

Not all churches look alike.

Ours, for instance, will look like a house.

Why? Because it will be a house. Different, you say? We agree. But Halifax is that sort of city. It is different from any other city in Canada — and in the States, so far as we know. A different kind of city needs a different kind of church.

Ocean liners come into Halifax harbour daily, carrying, among other things, people. Sailors and Federal workers make their way up and down the hilly downtown streets — every third or fourth man in Halifax wears a uniform. Dalhousie University sprawls over a large part of the city. Nurses come and go from our many hospitals.

How can we give these people — most of them young, most of them transient — a church home? And at the same time provide for our core of eighteen families, which also come and go because of the nature of their jobs?

Our answer: buy a house. Not just an ordinary house. Historic Halifax is full of elegant, room-packed Victorian houses, many of them complete with towers and cut glass windows. Carve out part of the highceilinged downstairs for a beautiful chapel. Put in Bible School rooms, meeting rooms, a nursery. Put in a lounge. Convert the pantry into a coffee shop. Set up ping-pong. Put the preacher and his family in an apartment upstairs, so he and his wife can be evangelists, counselors, what have you. Put a cross on top of the tower, so people know we preach Christ. Then hang a WELCOME sign outside the door, and the project is complete.

But — we need help. We, only a handful of people, have money for a down payment. We can do some renovating, with lots of free labour. We can put in a few furnishings. But we need more. Much more. Can we count on you?

We'll make it easy for you. You send money; we'll send you a beautiful hand-made walnut cross. Five dollars will get you a cross with a stand. Three dollars, and you'll have one you can hang on your wall.

Please, will you help us? We want to preach the Cross and present the Cross in our city. Halifax needs the Cross preached and the Cross presented in a special way. So please, buy a cross.

THE HALIFAX CHRISTIAN REFORMED CHURCH
Rev. Jerry Dykstra, Pastor

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

Fill in this coupon and send to:
CHRISTIAN REFORMED CROSS FUND
1452 CARLETON AVE., HALIFAX, NOVA SCOTIA, CANADA

Name .....
Please print
Address .....
City or Town ..... Zone .....
Province or State .....

..... Standing models @ $5.-
..... Wall models @ $3.-
Fill in no. of crosses wanted.

Send cash, or make cheque or money-order for correct amount payable to:
"CHRISTIAN REFORMED CROSS FUND"

NAAR NEDERLAND?

Per boot of vliegtuig. Wij verzorgen 21-daagse retours, groepsreizen en charters. Vóór U besluit hoe of wanneer, vraag eerst

JAN FABER, Mgr.

Burlington Travel Service

Agenten voor K.L.M., H.A.L. en alle andere scheepvaart- en luchtlijnen. Kantoor:

2015 Lakeshore Road, Burlington, Ont.

(Naast het Bus Terminal) Tel. NE 7-5222
Na kantooruren bel Jan Faber 's avonds thuis op NE 7-5119.

Mensen op onze weg

(Vervolg van pag. 4)

Jim was inconsolable. He started to drink more and more. First I tried to stop him, but that made it worse. Then I joined him. That didn't do any good either. At that time I drank much more than I should have. In time I realized I had to stop. I did. Jim sneered at me. I guess he was kind of jealous because he couldn't stop himself. I hoped that another baby would solve the problem. Timmy was born fifteen months later. I'd hoped it would be a girl. For Jim's sake. He didn't care for Timmy. Somehow he felt cheated. It's hard to explain. Right away I wanted another baby. I'm not much of a religious person, but those months I was on my knees every night. I was sure that this time God would give us a girl. But He didn't. We got Theo. He had an incurable spinal disease and was partly lame. That night Jim smashed all the furniture in the house and got drunk for three days. From then on life was like hell. Jim seemed to have lost all sense and responsibility. He was mean to the children, especially to Theo. Jim was such a healthy man himself. He refused to accept an "inferior child" as he called it as his. He became more indifferent by the day. He didn't care anymore about work. All he lived for were his drinks. Theo's health has always been very poor and at that time I was afraid that I would find him dead in his crib the next morning. He was so frail. He still is . . . Because of Jim's lack of love I loved the children so much that I started to neglect Jim. I didn't realize that those years. Now I know. Neither did I realize that he had become a real alcoholic, that he needed help, that he was a sick person. I still blamed him for being such a weak character that he was not willing to stop drinking. Unconsciously I must have kicked Jim deeper into the gutter. Those years with him were worse than a person can imagine. Often I wished he would leave us. But of course he wouldn't. He had to have a scapegoat for his horrible behaviour. That's why he needed us. I talked to our doctor, to a minister . . . The children are baptized in his church . . . But as Jim refused to talk to anybody, nobody could help me. So finally I gave up. Often I wished he would become so violent that he would hurt me, so I could lay a charge against him and leave him with the help of the authorities. But he was smart enough not to leave any marks on me or on the children. But he made up for it by being a real pest in the house. Sorry for this word. But it's the best I can find to describe him. His support was inadequate. He was fired from his job and most of the time we lived on welfare. As Jim was quite able to work, the welfare administrator wasn't very happy to have us on his payroll. And he didn't make a secret of that either. I never felt so humiliated in my life. The only solace I had were the children. For them I lived and I still do . . . But we couldn't go on like that. I had nobody to turn to. Jim's parents sided with him. He still was their little, sweet boy. My relatives live at the East coast. They're poor. Even if I could have got hold of the money for the trip, I couldn't have lived with them. They barely have enough to eat themselves and besides I didn't think it would be fair to trouble them with my problems.

At last I couldn't stand it any longer. The children became terrified as soon as Jim walked into the house and I knew that soon my strength would break too. During one of Jim's drinking spells, which could last several days in a row, I took the boys and moved out. I went to a friend of mine. She and her husband took us in. They helped me find this house and even paid the first month's rent. I really didn't know these people so very well. I called her a friend because she was the only one who talked to me once in a while. Of course there were lot of other people who knew me. They sympathized with me, but never put out one hand to help me. That's why I say: Words are cheap. So about two years ago I moved with the children into this place. I applied for welfare. The clerk, Mr. Jones, wanted me to go back to my husband. Of course I refused. He tried to make Jim support us. Of course that didn't work either. Most of the time Jim was without work anyhow. So I did get relief. But it was such a low amount that I couldn't make ands meet. The trouble is that those clerks can give you a minimum or maximum relief. Well, I got the minimum. I had to buy Theo his vitamins, fresh fruit, extra clothing, he's not trained as you will understand and it was impossible to do all this with the money I got. So I took a boarder. That helped me out for a while. I knew I had to tell Mr. Jones, but I didn't. He would take just as much money off my relief as the boarder paid me. Then things went wrong again. The boarder wanted to become intimate with me. I refused. The next thing I learned was that Mr. Jones was informed about his living at my place. I guess the boarder told him about it himself. As a revenge. Of course I got full blast and was put off the relief roll. The boarder left. Of course I couldn't keep him. For a few weeks we almost starved. Then I found this job at Joe's. I hated to leave the children alone, but I had no choice. I found another boarder, too. He's still with us. Fred Buchanan. I know people tell around that I live with him. I don't. But if I could marry him, I would. He is more a father to the children than Jim ever has been. He has his own room; I used the livingroom for the third bedroom and the kitchen is now livingroom as well. Fred is of course a member of the family, be it that he pays for his board. And he pays me more than he would do anywhere else. With the $35.— I make at Joe's, I can live better than I used to do in years. For the first time we are happy again, in as far a person can be happy. The only thing I hate is to be away from the home the whole day. Fred has shift work and every two weeks he isn't home at night. If he were, I could take steady night shift at Joe's. They're open until two a.m. Then I could be with Theo . . . It bothers me day and night. But there is no solution for that. And nobody knows how long we will have Theo . . ."

"Is it that serious with him, Mrs. West?"

"Yes, it is. No doctor has to tell me. I see him get weaker by the month. May be two years, may be five . . . but the day will come that Timmy and I have to miss him . . . That's why every minute with him is so precious now. As long as he is there, life matters . . . and all the other things don't count. What do I care about gossip, lies and accusations . . . It is so very unimportant compared with the life of a child . . ."

Mrs. West zweeg. Ze huilde niet. Er waren zelfs geen tranen in haar ogen. Ze wist dat het kwam, het onvermijdelijke. Ze vocht er mee, dagelijks, maar dapper ging ze verder. Alleen. Helemaal alleen. De enige die haar wat steun gaf was een man die de hare niet was.

"And what about Jim?", vroeg ik. "Does he see the children?"

"He tried to make trouble for me, but as he doesn't pay one penny of the rent, he has no right to come into the house. After a couple of times being bothered by him, I called the police. They threw him out. And now Fred is around he doesn't dare to come anymore. I even don't know where he is. For months I didn't hear anything about or from him. For me he doesn't exist anymore. I can't do anything for him anyhow. And I'm afraid that he's too far gone for help."

Op dit moment werd de buitendeur opengegooid en een flinke gezonde knaap kwam binnen stormen. Hij zwaaide met een papiertje uit een schoolschrift en vloog op z'n moeder af.

"Mom! Mom! I got an A for my arithmetic test! Look!"

Mrs. West ving het joch op en knuffelde hem even. Toen bekeek ze zijn schoolwerk en prees het.

"Where's Theo, Mom?"

"In his bedroom, I had to talk to this lady. Better say hello to her."

"Are you the lady who came to see Theo yesterday?", vroeg Timmy mij. Ik knikte. "And now I'm glad to see you, too," antwoordde ik. "What a big, clever boy are you!"

Opeens klonk er gestommel bij de deur van de slaapkamer. "Timmy, come and see my new book!"

Als een wervelwind stoof Timmy weg naar z'n broertje.

"You've never seen two brothers who are as close as they are," zei Mrs. West toen de slaapkamerdeur weer dicht was. "Of course they fight once in a while, too, but it's remarkable how careful Timmy is with Theo . . . And Timmy will never go anywhere without Theo. Sometimes his schoolfriends ask him to play with them, but Timmy won't go. He loves playing hockey and swimming. He's a real sportsman, but if Theo can't come along to watch them, he stays home. Often the weather is too chilly for Theo to be outside, but Timmy will never complain about it. He is entirely lost without his brother. Whatever Timmy learns at school, he tells Theo . . ."

"Does Theo get any education at all?"

"He used to. For about a year he went to school. They picked him up. But he's so weak now, that it is no longer justified. It's too tiresome for him in the first place. Theo reads well and loves to read. For the rest he doesn't need any school education. He will never need it."

"He told me he loved to go to Sunday School. Can't he go there anymore?"

"It's too tiresome for him, too. But besides he has to be picked up and I hate to ask people to do this every week again and again."

"To which church do you belong, Mrs. West?"

"I'm Anglican. But of course I never go to church. My married life is a mess and I never received much help by going to church. Words, words . . . I believe in God. But I'm still fighting with Him. This is my personal struggle . . ."

"What about your children?"

"It's hard to tell them about God's love if your yourself only experienced His punishment . . ."

"Yet you need Him."

"I know I do . . . but I'm not ready to tell Him this. He hurt me too much. He took my girl, He broke my marriage and now He wants Theo. It's not fair. It's mean. It's cruel."

Ik probeerde haar tot ander inzicht te brengen, maar Mrs. West was niet van gedachten te veranderen. Ze had niet met God afgedaan, maar ze had het tegen Hem opgenomen. Ze wist nog niet dat ze het toch zou verliezen van Hem, maar alleen daardoor zou kunnen winnen ook.

We hadden meer dan twee uur zitten praten. Ik had al lang weg moeten zijn. Ik kon toch niets voor haar doen.

Ze wilde zelfs niet hebben dat ik haar geval met Mr. Jones besprak, zodat ze misschien een hogere uitkering kon krijgen.

"Now I'm independant," zei ze. "You've no idea how people can break you by treating you as if you have no right to exist. I'd rather starve myself than keeping up my hand as if I were a beggar. I know, not all clerks are like this. But Mr. Jones is. Even if he would be compelled to give me more relief, his attitude towards me wouldn't change. The price I have to pay for my independance is high, I realize that. If it becomes too high, I'll let you know and then I will accept your help in getting sufficient welfare assistance. But right now I don't want it."

"One more question, Mrs. West," vroeg ik, toen ik aanstalten maakte om weg te gaan.

"Why would a person write such an accusing and untruthful letter to us?"

"I don't know. I guess because they are unhappy themselves. Of course I'm not sure, but I believe that one of the neighbours next door has done so. She's an old spinster and has an apartment in the building here. I never bother with neighbours, but Fred has bumped into her a couple of times. He laughed about it. He thought it was a big joke for it seemed quite plain that she did so on purpose. I guess she needs a husband and wouldn't mind having Fred. She's really a pathetic woman. Twice I found some pamphlets in the door. About adultery. I guess she got them from her church and put them in the house. She might mean well. I don't know. I can only feel sorry for her. In spite of all my misery I would never want to trade my life with hers. She must be more lonely than I am."

Ik liep naar de kinderen toe, die nu uit de slaapkamer mochten komen.

"Do you come back again to see us?", vroeg Theo.

"I don't know . . .", aarzelde ik, daar er voor mij geen reden meer was om Mrs. West te bezoeken. Ze wist dat ten alle tijde ze mij kon bellen als ik haar ergens mee van dienst kon zijn, maar Mrs. West had wel bewezen haar eigen boontjes te kunnen doppen. Ze was niet het type dat bij de pakken neer ging zitten.

"I wish you would step in once in a while to see Theo on your way," zei Mrs. West. "He would be so happy if you did . . ."

"Of course I'll do that, if you don't mind, Mrs. West. You have lovely children and I wished all parents would raise them the way you do. I only wished your boys could go to Sunday School again."

"I'll think about it," antwoordde Mr. West en aan de toon waarop ze het zei hoorde ik dat ze het meende.

Toen ik even later wegreed, voelde ik nog de anonieme brief in m'n mantelzak zitten. Een zin uit een boek kwam plotseling naar voren: "Er zijn veel erge dingen in het leven, maar het ergste is om onder het gericht der mensen te vallen." Mrs. West's leven was daar wel het bewijs van.

Nog verscheidene malen heb ik Theo opgezocht en soms ook was Mrs. West thuis. Toen werd ik overgeplaatst naar 'n ander rayon in de county en had ik die gelegenheid niet meer.

Het dossier "WEST" is nooit geopend. Maar ik weet dat deze moeder en kinderen voor altijd in mijn geheugen gegrift zullen blijven staan.

Ineke Parlevliet.

Re: EDEN

Ik vond U in een zilveren zomermorgen
en in het matgoud van een winterdag —
ik vond U in de schemer van de bergen
en waar een blauw meer naar U open lag —
ik vond U in een bloemknop en een vlinder
en in het vogellied, dat van U zingt —
ik vond U in het argeloos vertrouwen
van een klein dier onder mijn koestering —
ik vond U in Uw feest van brood en beker
en in de warme ogen van een vriend —
ik vond U in de handen van mijn liefste
en in het simpel bidden van mijn kind —
op duizend plaatsen heb ik U gevonden,
zelfs waar ik U het minste had vermoed,
maar kwaamt Gij niet, opdat wij leven zouden,
vrij en verwachtend, uit Uw overvloed?
vergeef, o Woord, als ik U vele malen
voorbijloop, met mijn hart verdrietig dicht . . .
toon mij dan, dat Gij ook uit as en tranen
nog vruchten voortbrengt, voor Uw tuin van licht.

Tini Van Ameyde

ORDER NOW!

PHILIPS ALBUM OF THE COMPLETE

Matthäus Passion (J. S. BACH)

(World Famous Performance on Palm Sunday 1939)

by the Concertgebouw Orchestra, Willem Mengelberg conducting, with soloists Willem Ravelli, Jo Vincent, Louis van Tulder, Herman Schey. (Sung in German).

3 Longplay 12" Hi-Fi Records $14.94

See your local dealer or the importer for Canada:

SPEELMAN'S BOOKHOUSE

10 Golfdown Drive, Rexdale, Ont. Phone 741-6563

REISSUGGESTIES VAN KOOPS TRAVEL SERVICE LIMITED

1. 14 APRIL — Wilt U de Paasdagen in Nederland doorbrengen? De heer Van Schepen begeleidt U naar Nederland via Montreal. Deze groep komt de dag voor Goede Vrijdag aan. Een 21-daags retour $386,90, langer verblijf $483,70. Vanaf Montreal $40.- goedkoper.
2. 29 APRIL — De heer Van Schepen komt met ouders en familieleden, die voor 21 dagen of de zomermaanden in Canada wensen te verblijven, terug. Hij kan, indien wenselijk Uw ouders in Nederland bezoeken. (Geen problemen met overstappen).
3. 30 APRIL — Naar Nederland met de Maasdam. 25% Korting op deze groepsreis. Vanaf $350.- retour. (Nog enkele goedkope plaatsen beschikbaar.)
4. 15 JULI — Onze vertegenwoordigster Mejufvr. Ankie Bontje reist met U mee op deze datum en begeleidt U tijdens een rondreis naar Parijs en Londen.

   Vergeet deze datum niet.
5. 19 JULI — Wij hebben nog enkele plaatsen beschikbaar op deze vertrekdatum met mevrouw Roosenboom van het vice-consulaat in Burlington als tourgeleidster.
6. 5 AUGUSTUS — Dit wordt een speciale vlucht met Ds. A. W. Schaafsma uit Burlington als tourleider.

Voor reservering en verdere inlichtingen over deze en andere vertrekdata van onze welbekende groepsreizen naar Nederland, bel of schrijf naar ons kantoor. Wij kunnen U dan volledige inlichtingen verstrekken over bezoeken aan Brussel, Parijs en Londen op het $5.- of $10.- per dag plan.

KOOPS

TRAVEL SERVICE LTD.

Het grootste Nederlandse Reisbureau in Canada

543 Brant St., P. O. Box 307, BURLINGTON, ONT.

TEL.: 634-1813

Dag en nacht bereikbaar

We zijn gespecialiseerd in spoedgevallen.

DE NEDERLANDSE COURANT VOOR CANADA

The Dutch-Canadian Independent Weekly

MAY 30th, 1964 — 11e JAARGANG No. 421

WAAROM ZOUDEN WIJ HET NEDERLANDS VERGETEN?

Flitsen van Overal

DWS KAMPIOEN VAN NEDERLAND

OVER DE LEUNING

ABONNEERT U NU — 1 jaar $2.65 — 2 jaar $4.15 — 3 jaar $5.15. KNIP DEZE ADVERTENTIE UIT — VUL DE BESTELSTROOK IN EN ZEND AAN ONS ADRES: 21 WADDINGTON CRESCENT, WILLOWDALE, ONTARIO.

De gezellige, opgewekte krant, die nieuws en sport brengt uit het vaderland.

JA ik abonneer me voor 1 - 2 - 3 jaar ad $2.65 - 4.15 - 5.15 (doorhalen wat niet gewenst wordt)

NAAM:

STRAAT:

PLAATS: PROV.: CC1

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements	$3.00
Engagement-announcements	$3.00
Marriage and anniversaries	$4.00
Notifications of death	$4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $3.00. Every word more 10¢.
For "letters under number" • $0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Henry and Nelly Stolk (nee Boomstra), thankful to God and with great joy, announce the birth of their fourth daughter

RHONDA MARIA

(7 lbs. 11 ozs.), on Wednesday. March 10, 1965, at St. Joseph's Hospital, Brantford, Ont.

A sister for Jayne, Janette and Barbara.

With joy we may announce that our covenant God has given us a son.

FREDERICK JOHN

March 12, 1965.

Mr. and Mrs. Ralph Reinders
Betty
Helen
Mike
Harry.

R.R. 2, Conn, Ont.

We are happy to announce that the Lord entrusted to us a son.

ERIC JOHN

Bill and Emmy De Boer
(nee Zuidema)

A brother for Debbie.

March 15th, 1965.

R.R. 4, Georgetown, Ont.

With great joy and gratitude to God, we announce the birth of a daughter and sister,

IDELETTE

Rev. and Mrs. H. Bade
George

March 15, 1965.

Taber, Alta.

The Lord has gladened our hearts anew with the birth of a baby girl.

We have named her

CAROLYN GRACE

Mr. and Mrs. H. Kaemingh
Arnold,
Robert,
Loraine.

Box 62, Stratton, Ont.

March 16, 1965.

With great joy and gratitude to the Lord we announce the birth of our daughter

MARGARET ANN

Mr. and Mrs. L. Noordhoff

Strathroy, Ont., March 17, 1965.

We gratefully announce the birth of our daughter

ANITA HELENA

Mr. and Mrs. Ray Klapwyk
Michael John

23 Latonia Drive, Rexdale, Ont.

March 21st, 1965.

The Lord willing on April 2nd, 1965 we will commemorate with our parents

ANDREW JANSSENS
and
FRANCES JANSSENS-BOERS

the occasion of their 35th wedding anniversary.

That the Lord may bless them and grant them many years among us is the wish of their thankful children and grandchildren:

Brampton:
Elwood and Roely Bootsma
Clarence, Andy, Gloria, and Eddy

Wellandport:
Hank Janssens

Glanford Station:
John and Hilda Janssens
Glenda, Andy, Francine and Sandy Boyington

Jerseyville:
Henry and Leni Janssens
Debbie and Linda

Hamilton:
Andy Janssens
Jack and Helen Hagen
Vicky, Marlene, Kevin

London:
Peter and Jane Elgersma
Beverly and Tommy

Wellandport:
Harry Janssens
Ralph Janssens

R.R. 2, Wellandport, Ont.

On D.V. March 26, 1965, we will commemorate with our parents

(Rev.) DR. LOUIS PRAAMSMA
and
PETRONELLA PRAAMSMA-VLIETSTRA

their 30th wedding anniversary.

We thank God for His goodness and pray that He will further bless them and give them many years together.

Riemer and Joyce
Louis and Stephany
Pieter and Eline
Gerald and Joanne
Eloise
William and Rita
Herman
Christine

809 Highway No. 8, Fruitland, Ont.

Zo de Here will hopen wij met onze ouders

P. R. DE HAAN
en
M. E. M. C. DE HAAN-VERMEULEN

op 26 maart hun 30 jarige echtvereniging te herdenken.

Dat God hen nog vele jaren sparen wil voor elkaar en voor ons, is de wens van hun dankbare kinderen:

Hans en Joke
Simon
Bob en Cathy
en kleinkinderen.

Geen receptie.

173 West 32nd St., Hamilton, Ont.

Op 4 maart 1965 nam de Here plotseling tot Zich onze geliefde moeder, grootmoeder en overgrootmoeder

HENDRIKA
VAN DEN BERG-MORAAL
Weduwe van Fransiscus van den Berg.
op de leeftijd van 78 jaar.
I Thess. 4:13-18.

Ouddorp, Holland:
G. Westhoeve-v. d. Berg
H. Westhoeve

Calgary, Alta.:
A. v. d. Berg
M. v. d. Berg-den Holder

Langley, B.C.:
S. F. de Wit-v. d. Berg
P. de Wit

Pretoria, Afrika:
A. P. Poolen-v. d. Berg
P. J. Poolen

Thorn, Holland:
F. v. d. Berg
G. A. H. v. d. Berg-Hecker

Soest, Holland:
D. v.d. Berg
G. v. d. Berg-v. Steegh

Calgary, Alta.:
H. v.d. Zouwen-v. d. Berg
N. v. d. Zouwen

Aldergrove, B.C.:
G. E. Frank-v. d. Berg
H. Frank

Abbotsford, B.C.:
J. Pannekoek-v. d. Berg
A. C. Pannekoek
Kleinkinderen en achterkleinkinderen.

Riverwood, R.R. 6,
Langley, B.C.

The Lord took away from us, suddenly a dear husband and father

BEREND AASMAN

in his 53rd year.
Ps. 121:1, 2

Mrs. Aasman-Kikkert

East Caledon:
Harry Aasman-
J. Siderius

R.R. 5, Guelph:
Albert Aasman-
M. Hopkins

R.R. 2, Elora:
Karen — Lammert
John — Susan
Henrietta
Brenda
Ronnie

Guelph, Ont.

March 13, 1965.

FARMS TE KOOP

Een 170 acre farm met vee en machinerie. Deze farm is gelegen 6 mijl van Aylmer, 1½ mijl van de hoofdweg. Al het land is bewerkbaar en men heeft een grote nieuwe barn 3 jaar geleden gebouwd. Bulktank en 50 stuks Holstein vee. Verder een mooi vier slaapkamer huis, dat van alle gemakken voorzien is. Volop goed water en een creek door het achtereind van het land. De vraagprijs is $60,000.- met $15.000.- down, doch als U over $10.000.- beschikt en in aanmerking komt voor een farmerslening ligt deze farm in Uw bereik.

Wij hebben meer farms met en zonder melkcontract, sommige dicht bij Chr. school en kerk. Eveneens tabaksfarms.

Voor verdere informaties schrijf of bel:

Mr. JAN WYBENGA
Box 73
BEACHVILLE, ONT.
Tel. 423-6406 or Res. 73,
Vertegenwoordigt:
Henry Bouckaert
Real Estate Broker,
Aylmer, Ont.

---

130 Acre Farm

gemengd bedrijf, 10 kamer stenen huis, grote barn, loaving barn, tractor en machines inbegrepen. Aan harde weg, 6 mijl van Dunnville, Ont. Vraagprijs $20.000.- met $3.500.- down.

130 Acre Dairy Farm

met melkcontract. 5 Kamer huis, goede barn, vee en machines inbegrepen. 6 mijl van Jarvis, Ont., aan de highway. Vraagprijs $29.000.- met $7.000.- down.

JACK BYLSMA
REALTOR
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894

FOR SALE

Nursery in British Columbia. 3 Greenhouses, 7000 square feet of glass. Retail store and large packing house and garage. 3 Bedroom home, modern. Good location close to Langley, B.C. on Fraser Highway. This all goes for $27,500.- including stock, etc., etc. Down payment $10,000.-. Write to no. 1795, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Wanted

A BODY MAN OR APPRENTICE

Apply:
TRUCK AND AUTO BODY
41 Maple Ave., Thornhill, Ont.
Phone: 285-5334

Wanted:

FAMILY TO WORK ON VEGETABLE FARM

In the Southern Ontario district. Steady employment with free house. Write to Box 1789, % Calvinist-Contact, Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

EXPERIENCED NURSERYMAN WANTED

right away. Good salary. New modern house on beautiful location. Apply to

SPRINGMOUNT NURSERIES
Owen Sound, Ont.

YOUNG MEN

If you are looking for a good boarding place in Toronto. Here it is. Centrally located. Good district. Phone: Mr. M. van Wyck, 483-5072, 243 St. Clements Ave.

Wanted:

EXPERIENCED DAIRY-MAN

to manage and operate dairy-farm, whose owner has retired to town. Ideal working conditions for a Dutch Chr. Ref. dairy-man, large house with all modern conveniences. Good salary. Begin about May 1st.

Contact: B. Span, % Alliston Farmers Co-op, Alliston, Ont., after 6 P.M. - Phone 435-7100, or Rev. G. Bieze, Everett, Ont.

TE KOOP FARMS

Wij hebben op het ogenblik nog enige prachtige farms te koop. Sommige dicht bij Christian School en kerk en sommige aan de Christian schoolbus route. Ook enige farms voor beef en cornland in de omgeving van de steeds groter wordende industriestad Woodstock. Voor verdere informatie: bel of schrijf

K. A. McWILLIAM
DANI REAL ESTATE LIMITED
432 Dundas St., Woodstock,, Ont.
537-6601

For Sale

320 ACRE FARM

100 acres cleared, on good road. Hydro, Schoolbus. 12 Miles from Emo Chr. Ref. Church, 6 can. milk quota, 8 can cooler, 1 tractor. Machinery and cattle. Apply Mrs. J. Wielinga, La Vallee, Ont.

---

150 ACRE DAIRY-FARM

18 melkkoeien en jongvee. Grote barn met melkhuis en bulkcooler. Groot 5 slaapkamer huis. Vraagprijs $35.000.-. Deze farm, welke dicht bij de Chr. Ref. Church en de Can. Ref. Church is gelegen, moet wegens ziekte van de eigenaar worden verkocht. Voor informatie bel: Wm. BRUINEKOOL, Telephone Vineland 562-5697.

Representing:
F. L. LAUNDRY REAL ESTATE LTD.
Beamsville, Ont. Tel.: 563-8244 en 563-8245

For rent

100 ACRES FARM

19 mijl van Hamilton, met verplichting all farm equipment over te nemen tegen redelijke prijs.

Brieven onder nummer 1794, % Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B., Hamilton, Ont.

Te koop wegens vertrek

DAIRY FARM
MET MELKCONTRACT

Melkgeld tussen 300 en 400 dollar per maand. 77 acres land, 60 acres in cultuur, alle machinerie inbegrepen plus 18 melkkoeien en 12 stuks jong vee. Goede gebouwen. 20 mijl van Chr. Ref. Church. Prijs 17.500.- met ongeveer $3500.- down.

Inlichtingen
FRED VAN MEEKEREN
Sheffield Mills, N.S., Canada

FARM FOR SALE

150 acres, good house and barns, with water and electricity in both. For full information write to:

W. C. SHAYER
R.R. 2, Kemptville, Ont.

GRIMSBY

House for sale in good location. 3 Living rooms, fireplace, large kitchen, 5 bedrooms, 2 bathrooms, and a workshop 40"x22" on large lot behind the house. Price $16,500.- Phone 945-4255. Grimsby, Ont.

COMING TO BRAMPTON, ONT.?

We offer room and board for two gentlemen or two ladies. Separate rooms. For information call 451-8780.

---

280 Acre Dairy Farm

Central Niagara Peninsula, aan de Welland River, 90 stuks melkvee, moderne, complete machinerie aanwezig, waaronder 2 tractors, zelfaandrijvende combine, pijplijn melkinstallatie, "bulk" koeler, irrigatie installatie, nieuwe gemoderniseerde barn met stalreiniging. Goed melkcontract. Vraagprijs $130.000.-. Betaling kan geregeld worden. Dit is een goede boerderij, in een goed district.

Voor andere boerderijen in de Niagara Peninsula vraag

Charles Freure
Wellandport 386-6150
representing
Donald Alsop Agencies Limited
FONTHILL, ONTARIO

FOR SALE

A LARGE, WELL ESTABLISHED AND PROFITABLE BUSINESS IN A COMPLETE LINE OF FARM SUPPLIES, CONSISTING OF:

LARGE, FULLY EQUIPPED FEED-MILL, HARDWARE STORE & OFFICE, MEAT, EGGS AND GROCERY STORE, CONCRETE BLOCK GARAGE BUILDING WITH 4-BEDROOM APARTMENT (2 kitchens, 2 bathrooms and livingroom), COOL-STORAGE BUILDING WITH 500 LOCKERS, WALK-IN COOLER, WALK-IN FREEZER, QUICK FREEZER WITH ALL EQUIPMENT. ON SECOND FLOOR, ROOM FOR 1,000 LAYING HENS.

In the feedmill on the main floor are 4 large storage rooms and a shipping room, 2nd and 3rd floors with grainbin (capacity of 80 tons).

EQUIPPED WITH: Hammermill with screens & 50 H.P. engine, large grain-roller, feed-mixer, grain cleaning mill, feed & grain treating machine, 2 built-in bucket flights, all with electric motors. Augers and scales. Outdoor truck-scale. Built-in garage. One 1962 Dodge Truck, one 1961 International 10-ton Truck.

HARDWARE STORE EQUIPPED WITH: counters, desk, large drawer chest, steel bins, invoice machine, cash register, scales, and so on.

SALES OF ALL FARM MACHINERY.
Office with built-in vault, desk & office chair.

MEAT, EGGS & GROCERY STORE WITH: Egg-grading room, glass counter cooler, counter freezer, meat-cutting block, power slicer, power saw, power grinder, counter scale. Washroom & storage room.

An excellent opportunity for energetic family.

PRICE $58,500.-. Required downpayment $15,000.-. BALANCE AT ONLY 6% WITH VERY EASY TERMS.

Stock at invoice prices, for which a bank-loan may be obtained.

K. KRAAY, *REAL ESTATE BROKER*
2 Juliana Crescent, St. Catharines, Ont. **Phone 934-1813**

GEMEENSCHAP DER HEILIGEN

(Vervolg van pag. 3)

kunnen gaan om advies. De broeder met gebedsmoeilijkheden zou de broeder die de gave van het geloof heeft kunnen raadplegen. Nu durven we nauwelijks onze moeilijkheden aan de dominee bekend te maken en het huisbezoek van de ouderlingen, één armzalig uurtje per jaar, verzandt dikwijls al heel gauw in algemeenheden.

Het gaat in datzelfde hoofdstuk over nog andere gaven, als b.v. de gave der gezondmaking, de gave van het profeteren, allemaal voor de gemeenschap der heiligen. Maar die beide laatste schijnen niet voor ons bedoeld te zijn. Of zou het kunnen zijn dat juist ons gebrek aan echte gemeenschap de werking van die gaven in de weg staat? Trouwens, zegt Paulus ook niet dat de liefde de beste gave is waarnaar we moeten ijveren? Zonder liefde is er immers geen gemeenschap?

Maar had die ouderling dan werkelijk gelijk toen hij zei, dat wij niet meer hebben dan een gemeenschap der Hollanders? Of die vlijmscherpe broeder, die in zijn bezorgdheid over Jezus' kerk zei, dat er onder ons geen gemeenschap der heiligen is? En die andere huiveringwekkende gevolgtrekking, dat er onder ons dus geen heiligen zijn?

Natuurlijk niet. Goddank niet. Er is onder ons nog wel ware gemeenschap, maar we verbergen het zo, deels uit valse schaamte, deels uit onkunde van wat een werkelijke gemeenschap der heiligen is en kan zijn. Die prachtige gemeenschap, waar we in het diepst van ons hart allen zo zeer naar hunkeren, ligt diep bedolven onder een berg van zonde en onwil en wanbegrip.

Maar moet dat dan altijd maar zo blijven? Moeten we dan altijd maar blijven zwijgen over Jezus, die zo goed is voor ons? Moeten we hekken bouwen als die gemeenschap ons teveel gaat kosten? Moeten we altijd maar weer over onbenulligheden praten, terwijl God in ons hart leeft en daarbij andermans bonen vertrappen?

Natuurlijk niet! Wij hebben Jezus' belofte dat alles wat we Hem vragen, naar Zijn wil, dat zal Hij zeker doen. En het is immers Zijn uitgesproken wil, dat wij die gemeenschap met elkaar zullen hebben die ook tussen Hem en de Vader bestaat?

We kunnen er wel lang en breed over praten zonder dat het ons iets verder brengt. Maar we moeten er Hem om vragen. Niet één keer, en niet duizend keer, maar zonder ophouden. En als een hele denominatie dat zou doen, zou Hij ons dan niet horen?

Denkt U niet met mij dat zo'n aanhoudend gebed, naar Zijn wil, heel stellig verhoord zal worden? Hoe zou U het vinden als we op zondag 27 maart 1966 een dankstond moesten houden omdat ons gebed zo rijkelijk was verhoord?

Het kan! Maar Hij wil er om gebeden zijn!

John Vriesinga

Lezers Schrijven

Mijnheer de redakteur,

In het bizonder genoten van het artikel van Ds. Geuzebroek ("De Pastorale zorg voor zieken", C.C. van 12 en 19 febr.). Al was het tot "ons dominees" gericht, voor "ons zieken" is het ook een onderwerp om dit van te leren: Ons te verplaatsen in hem die bij ons op bezoek komt. Uit eigen ervaring weet ik, hoe snel het een theevisite kan zijn. Maar je geloof?! Je was of bent nog zo opstandig. Je wilt daarin wel eens anders worden . . . .

En dominee, wat kan ik nog zijn of betekenen voor anderen? Zijn gemeente hier op aarde, waar is mijn plaats?

Dan weer de ogenblikken van overwinning, mogen we dat ook niet eens delen met anderen? Hoe intens heerlijk het was, dat we toch nog talenten hebben en God ons niet alleen maar ziek laat zijn!

Zeer zeker, wij gaan niet allen overladen met aandacht. Maar behoed je voor zelfmedelijden. Daarvoor zijn er nog teveel mensen die je helpen in 't bidden. Bijbel lezen en geduldig zijn. (Behoud die vrienden met zulke waardevolle gevoelens) En zij, die geen dominee op bezoek krijgen of de nodige steun ontvangen van Zijn gemeente hier op aarde, daarvoor een hoekje in C.C. Laten we ons dus achter Mr. Eisen scharen. Zijn idee voor een wekelijkse "injectie" kan uitstekend werken en ons steeds weer leren zeggen: "Alles wat goed is."

Elma

(Naam van de schrijfster bij ons bekend. —Red.)

Het grote voorleesboek

W. G. van de Hulst

in de Engelse taal onder de titel **"The Big Read-To-Me-Story Book"** Breathtaking stories for children. **Price $4.29.**

Also: all kinds of famous children's Bibles.

Be sure to get the best. Write to:

Christian Book Centre
ANTON LAMMERS
36 Longwood Rd. N., Hamilton,Ont.
Phone: JA 2-1234

PHOTOGRAPHS
WEDDINGS, etc.
Call CHerry 9-5397
Bill Swanink
63 Samba Dr., Weston, Ont.

GAAT U NAAR
Holland?

VOOR AL UW REIZEN
per boot of per vliegtuig vraag volledige inlichtingen bij:

C. STEENHOF
43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921

21 dagen vliegreis
MONTREAL-AMSTERDAM

$ 346.90

met gratis trip naar Brussel, Parijs en Londen.

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOL OP

P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier Ao. 1860

Imported by: VAN'S Imp. Ltd., P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

Buying or Selling Real Estate?
CALL
JOHN VANDERVINNE
241-9171
Member Toronto Real Estate Board
Repr. GEORGE GETHING
REAL ESTATE
REXDALE, ONTARIO

WILLEM G. POOLMAN

advocaat
notaris
meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

REISBUREAU

Bel of schrijf

In Sarnia
THEO HEIKAMP
133 N. Front Street
ED 6-6169

In Toronto
JOANNE V. D. SPEK
697 Bay Street
EM 6-9488

O.K. JOHNSON & CO. LIMITED
WORLD WIDE TRAVEL SERVICE

Het aantal abonnees op Calvinist-Contact groeit.... maar heeft nog niet de grens bereikt. Geef dit nummer door aan iemand, die ons blad nog niet leest.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Iron Springs, Alta., R. Groeneboer te Vancouver (Bethel), B.C.

Bedankt

voor Saskatoon, Sask., M. De Vries te Surrey, B.C.

FREE CHR. REF. CHURCH

Bedankt

voor Clifton, N.J., J. Tamminga te Grand Rapids, Mich.

Mannenpraat

VERLEGGING VAN DE FRONTLIJN

De betekenis van de frontlijn is in tijden van internationale spanningen wel duidelijk. In de frontlijn vinden de gevechten plaats, dat is het trefpunt van de machten.

Zo zijn er frontlijnen op militair terrein. Zij zijn er echter ook op geestelijk terrein. Geestelijke krachten en machten kunnen ook tegen elkaar opbotsen. De Bijbel wijst hier eveneens op. De Here Jezus heeft immers zelf gezegd: "Ik ben niet gekomen om vrede te brengen op de aarde; Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard" (Matth. 10:34).

De eigenlijke strijd hier op aarde is een geestelijke strijd. Het is een strijd om DE waarheid. Zelfs achter alle internationale spanningen is duidelijk de geestelijke strijd te onderkennen. Men behoeft niet geleerd te zijn om dit te zien.

Nu is het steeds zo geweest, dat wij de frontlijn van deze geestelijke strijd buiten de kerk meenden. Wij zagen hem als de strijd tussen de Kerk en de wereld, of anders gezegd: tussen rechtzinnigheid en vrijzinnigheid. In het verleden is bijvoorbeeld een felle strijd gevoerd over de vrijheid van godsdienst, over de leer van de vrije genade, over de christelijke politiek. De kerk was nu weer in het defensief, dan weer in het offensief. Met de Kerk bedoelen wij dan de brede groep van allen, die willen leven bij de zekerheid en de onfeilbaarheid van het Woord van God. En dit is precies het punt waarover ik iets wilde schrijven en dat onze Mannenverenigingen ook raakt.

De laatste tijd is er een spanning merkbaar tussen geloof en wetenschap, die zich middenin de kerk openbaart. Op de M.V.-vergaderingen komen deze dingen ook aan de orde. Het is duidelijk, dat over de onfeilbaarheid van de Bijbel als het Woord van God niet meer zo gesproken wordt als dertig of veertig jaar geleden. Nu wordt er wel opgemerkt, dat er verschil is tussen Schriftcritiek en tekstcritiek, maar soms liggen die twee gevaarlijk dicht bij elkaar. Als iemand vertelt, dat het niet zo belangrijk is of Adam en Eva een mensenpaar was, dat werkelijk heeft bestaan en of Eva werkelijk een appel heeft geplukt en gegeten van de door God verboden boom, maar dat het belangrijk is te geloven, dat God de mens goed geschapen heeft naar Zijn beeld en gelijkenis en dat deze **mens van zijn God** is afgevallen en door Christus weer kan worden gered.

Het gaat om de kern van de zaak, zegt men, en niet om de vorm en om het verhaal, waarin deze zaak ons wordt medegedeeld.

Is dit nu Schriftcritiek of tekstcritiek?

Er is in onze tijd nogal veel te doen over het scheppingsverhaal. Het moeilijke is echter, waar de onzekerheid omtrent de Bijbel ophoudt. Is het niet zo, dat als wij één steen gaan loswikken, de volgende als vanzelf wat los begint te raken? De schrijver van dit artikel begint hier al aardig last van te krijgen door het lezen en discussiëren over deze dingen. Ongewild kom je telkens iets tegen, hetzij onder het luisteren naar de preek of bij het lezen in de Bijbel. Dan kan zo maar de vraag opkomen: is het nu werkelijk zo gebeurd of is het maar een bepaalde vorm van mededeling? Laat ik het met een voorbeeld duidelijk maken.

De predikant preekt over het offer van Abraham, wanneer hij Izaäk moet doden. Het hoogtepunt in dit verhaal is toch als Abraham het mes opneemt en dan een stem uit de hemel hoort: "Doe de jongen geen kwaad." En dan komt het wonder, dat die ram in de struiken verward is. Hoe moeten we dit nu geloven? Moeten wij nu aannemen, dat Izaäk, een jongen van wellicht 16 of 17 jaar oud, zo maar gewillig zich de benen laat binden om geslacht te worden op het altaar? Het is niet uit het verdere leven van Izaäk af te leiden, dat hij wat achterlijk was en niet zou begrepen hebben wat plaats ging vinden. Hier is dan die vraag: waar begint nu het werkelijk gebeuren of waar moeten wij het zien als een bepaalde vorm van mededeling ten behoeve van de kern waar het om gaat?

Vroeger is dit nooit een verschilpunt in onze kerken geweest. Maar nu krijgt men er moeite mee en men kan er niet meer van los komen.

En wat moeten wij er nu mee aan, als wij deze dingen tegenkomen op onze mannenverenigingen? Soms denk ik, dat dit het machtigste wapen is, dat Satan in de strijd werpt om de Kerk te ondermijnen. Als hij kans ziet om ons los te weken van de vastheid en de onfeilbaarheid van het Woord van God, dan is daarmede grote schade toegebracht aan ons geloofsleven.

Misschien wil iemand uit onze lezerskring hier ook eens zijn gedachten over schrijven.

Een dezer dagen lazen wij het gezichtspunt van een Baptistenpredikant, zoals wij dit in een dagblad aantroffen. Wij hopen dit in het volgend nummer van ons blad door te geven.

T. Schinkel

Inzendingen voor deze rubriek aan Mr. T. Schinkel, R.R. 1, Amherstburg, Ont.

TEACHERS WANTED

LANGLEY CHRISTIAN SCHOOL will need

TEACHERS

for grades 1 and 2; 3 and 4; 5, 6, 7.

One will hold the position of teacher-principal.

Send all correspondence to: Mr. Tony Vanderwal, 20452 - 102nd Ave., R. R. 4, Langley, B.C.

FRASER VALLEY CHRISTIAN HIGH SCHOOL, located in beautiful British Columbia, will need

QUALIFIED TEACHERS

in the following areas: French, Bible, History, English, Music, Art, and Commercial.

Progressive, energetic teachers should apply. Scenery, weather, and salaries are excellent.

Send applications to the school. 8275 E. 12th Ave., New Westminster, B.C., Canada, Mr. S. Van Der Laan, Principal.

The Board of the ATHENS CHR. SCHOOL SOCIETY invites applications for the position of

PRINCIPAL

per September 1965.

Applications and (or) inquiries may be sent to the secretary:

Mr. J. Vander Kloet,
R.R. 1, Delta, Ont.
Tel. Athens 924-2362.

The VANCOUVER CHRISTIAN SCHOOL ASSOCIATION requires

TEACHERS

for primary and intermediate grades.

Please address enquiries and applications to: The Vancouver Christian School Association, 5621 Killarney Street, Vancouver 16, B.C.

Holland Marsh Christian School. Newmarket Ont.

We need

A QUALIFIED TEACHER

for grades 1 and 2. Schoolterm 1965-1966.

Applications to be send to: Mr. B. Hovius, Secr., R.R. #2, Newmarket, Ont.

Due to expansion the TIMOTHY CHRISTIAN SCHOOL OF BARRIE, ONT. will need

A Fourth Teacher

(qualified) for the middle grades (about 25 pupils).

Barrie is only 50 miles north of Toronto. It is the gateway to the North with plenty opportunity for skiing, swimming, boating, fishing, etc.

Please send applications to Mr. Bert Schaly, Secr., R.R. # 1, Thornton, Ont.

The EMMANUEL SCHOOL of OSHAWA, ONT.

For the coming school year we will be in need of a sixth

TEACHER

We hope to receive applications from Christian trained teachers who are confessing members of a reformed church.

Please write the principal: Wm. R. RANG, R.R. 3, Oshawa, Ont.

The **Timothy Christian School of Williamsburg, Ontario** will be in need of a

TEACHER

for the 1965-1966 school term.

Applications to be sent to: Mr. G. Van 't Foort, R.R. 1, Chesterville, Ont.

The Brantford Chr. School

will be in need of

ONE TEACHER

FOR GRADE 1 AND 2,

starting September 1965.

Brantford is located approx. 20 miles West of Hamilton.

Please send your application to the Principal, Mr. J. Kooistra, 407 Marlboro St., Brantford, Ont.

The **John Knox Christian School of Wyoming ,Ont.**

needs a

TEACHER

for the primary grades.

- Attractive salary
- All fringe benefits

Please send your applications to the principal, F. DeVries, Box 81, Wyoming, Ont.

Due to expansion Chatham's eight-room Christian school will be in need of a

TEACHER

Please send letters of application to the principal John Postma, 105 Lacroix St., Chatham, Ont.

LADNER CHRISTIAN SCHOOL

will need a

QUALIFIED PRINCIPAL

and a

TEACHER FOR GRADE 3 & 4.

Send inquiries to H. A. NYMAN, P.O. Box 333, Ladner, B.C.

The Thunderbay Christian School of Fort William, Ont. invites applications from

TEACHERS

for their 4-room school. Qualified and or experienced teachers are preferred. This school serves the Lakehead District were two Christian Reformed Churches are located. Information and or applications to be sent to the Secretary, Mr. T. Bakker, Hymers, Ont.

The 7-room **Canadian Christian School of Jarvis, Ont.** will be in need of

ONE TEACHER

for the schoolterm 1965-1966. Junior or intermediate grade. Qualified or prospective 1965 graduates preferred.

Please send your applications to the principal, MR. T. BERGSMA, Box 104. Jarvis, Ont.

WE NEED TWO TEACHERS:

1

for one of the LOWER GRADES

and

1

for one of the MIDDLE GRADES.

KNOX CHRISTIAN SCHOOL
Bowmanville, Ont.

Calvin Memorial Christian School, St. Catharines needs a

TEACHER

for the lower grade level due to expansion to eight rooms.

Please apply to Dr. A. Vandermaas, 10 Norris Place, St. Catharines, Ont.

The CALVINISTIC CHRISTIAN SCHOOL of WELLANDPORT (10 rooms) needs

2 TEACHERS
FOR THE PRIMARY GRADES

Applications to be sent to: MRS. H. K. BERGSMA, R.R. 1, Wellandport, Ont.

DUNDAS, ONT.

Calvin Christian School

We invite applications of

TEACHERS

(experienced and prospective graduates)

for positions in the primary and junior grades.

Please send to:

Mr. J. Stronks, Principal,
R.R. # 2, Dundas, Ont.

The WALLACEBURG "CALVIN" CHRISTIAN SCHOOL SOCIETY is in need of

A TEACHER

for the lower 2 grades.

Starting September 1965.
Present teacher leaving to further her education.

Please write stating experience and qualifications to: Mr. Gordon Spiering, Secr., R.R. 3, Wallaceburg, Ont.

The IMMANUEL CHRISTIAN SCHOOL OF AYLMER

will be in need next September of

a PRINCIPAL
and a TEACHER for Grade 1-2

Send applications to: C. BROER, R.R. 5, Aylmer, Ont. or to the Principal: J. PETRUSMA, R.R., Aylmer, Ont.

The Board of the JOHN KNOX CHRISTIAN SCHOOL OF BRAMPTON invites applications from

QUALIFIED TEACHERS

for their junior grades for the school term 1965-1966.
Also needed is a

SUPPLY TEACHER

for the senior grades for one or two days a week.
Please send references and information stating experience and academic standards to the principal:

Mr. H. A. VANDERWINDT,
% John Knox Christian School
McLaughlin Road South, Brampton, Ont.

The 8-room John Knox School is in the favourable located growing town of Brampton.

The CALVIN CHRISTIAN SCHOOL of HAMILTON, Ontario (13 rooms) invites applications to fill positions in the

PRIMARY, INTERMEDIATE

and possibly upper grades, for the school term 1965-1966.

Please send applications stating qualifications and experience to: Mr. L. Witvoet,
38 Malton Drive,
Hamilton, Ont.

HOUSTON CHRISTIAN SCHOOL

needs

2 TEACHERS
FOR GRADES 1-2, 3-4

Ideal teaching conditions. Situated in beautiful, central British Columbia.

Please send inquiries and applications to MR. LEROY FEENSTRA, Prin., Box 237, Houston, British Columbia.

CALVIN CHRISTIAN SCHOOL OF CLINTON, ONT. (5 rooms)

will need

2 TEACHERS

per September 1965.

A TEACHER FOR GRADE 1
and
A TEACHER FOR GRADE 2.

Please contact: Mr. W. J. Bakker, Londesboro, Ont., Phone 523-9202.

The JOHN KNOX CHRISTIAN SCHOOL of BROCKVILLE, "City of the Thousand Islands", invites applications for the positions of

PRINCIPAL
and
TEACHER

for the 1965-'66 school term.

Applications to be sent to:

Mr. Dave Weima,
R.R. 3, Brockville, Ont.

The **John Knox Christian School of Westminster** is in need of a male or female

TEACHER

for Grade 3 or 4, starting September 1965.

Please send applications stating qualifications, experience, and salary requirements to F. LEENSTRA, 8637 - 11th Ave., Burnaby 3, B.C.

The DRAYTON CALVIN CHRISTIAN SCHOOL is in need of a

TEACHER

for the intermediate grades,

per September 1965. Five rooms. Applications to be sent to MR. G. LUBBERTS, Secr., R.R. 2, Drayton, Ont.

The John Knox Christian School of Clarkson

is in need of a

QUALIFIED TEACHER

for the schoolterm 1965-1966, for the primary grades.

Clarkson is conveniently located between two university cities, approx. 20 miles west of Toronto and 25 miles east of Hamilton.

Please send applications stating qualifications, experience, references and salary requirements to: Mrs. E. Geleynse, Box 54, Clarkson, Ont.

Due to expansion the JOHN CALVIN SCHOOL OF STRATHROY, ONT. will be in need of

TEACHERS

for the school term 1965—1966.

Applications stating qualifications and/or experience to be sent to the Principal, MR. G. H. BONEKAMP, BOX 728, STRATHROY, ONT.

The Calvin Christian School of Victoria, B.C.

invites applications for a position of

TEACHER

IN THE INTERMEDIATE GRADES,

starting September 1965.

Kindly state qualifications, experience, and references when writing the principal: MR. H. VAN HUIZEN,
3920 Shelbourne St., Victoria, B.C.

SPRINGDALE CHRISTIAN SCHOOL

will need

TWO TEACHERS

this year.

Our present staff members wish to further their education.

Springdale is located near a major highway just 30 miles from Toronto. Please send inquiries to the secretary,
LEON RADDER, R.R. 4, Bradford, Ont.

or to the Principal,
E. GEERTSEMA, R.R. 4, Bradford, Ont.

The Toronto District Christian High School

invites additional applications from persons capable of teaching

FRENCH

Our schoolbuilding, to be erected this summer, will be located in Woodbridge, on the outskirts of Toronto.

Min. requirements: B.A. Degree.

Please send curriculum vitae to:

MR. P. SCHOULS,
1870 Sheppard Ave. W.,
Unit 2, Downsview, Ont., Canada.

The CALVIN CHRISTIAN SCHOOL of TORONTO, Ont. invites applications for the position of:

A QUALIFIED TEACHER

(Experience essential)

FOR THE SCHOOL TERM 1965-1966

Please send applications stating qualifications, experience and references to:

Mr. S. R. SMILDE,
5775 Yonge St., Apt. 401, Willowdale, Ont.

The Educational Committee of TIMOTHY and GRACE CHRISTIAN SCHOOLS in WEST TORONTO

invites applications from persons wishing to teach at one of the two schools. In September we will have openings for

TEACHERS

OF PRIMARY, JUNIOR AND INTERMEDIATE GRADES.

Write to: Mr. H. VANDEBURGT, Principal, Timothy Christian School, 28a Elmhurst Drive, Rexdale, Ontario, and state qualifications, experience (teaching and other), grade preference, and your phone number. Please, give the names and addresses of two references.

The Calvin Christian School of KINGSTON

is in need of

TWO TEACHERS

for the lower and intermediate grades, per September, 1965.

Please send applications to the principal, H. Van Rossum, 309 Van Order Dr., Kingston, Ont.

DUXBURY

TRAVEL SERVICE

Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line

BRAMPTON, ONT.

85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

VAN LEEUWEN BORTH & CO.

CHARTERED ACCOUNTANTS

980 Yonge Street,

SUITE 402,

TORONTO 5, ONTARIO

Telephone 922-5314

For ALL your books in Canada:

BURLINGTON BOOK & BIBLE HOUSE

468 Brant St., Burlington, Ont., Phone 637-2151

BOEKBESPREKING

GESPREKKEN OVER DE HEIDELBERGER, door Dr. A. F. N. Lekkerkerker. N.V. Gebr. Zomer & Keuning, Wageningen, 1964.

Het verfrissende, opbouwend critische boek van Dr. Lekkerkerker over de Heidelberger heeft om verschillende redenen indruk op ons gemaakt. Vandaag is in ons midden de betekenis en de waarde van ons belijden weer in het geding. Een zekere verstarring en traditionele gebondenheid valt onder ons waar te nemen in de strijd rondom ons belijden. Slechts weinig bevrijdende antwoorden worden gegeven op de vragen die in onze kringen worden gesteld. Het boek van Dr. Lekkerkerker klimt boven deze verstarring uit en opent perspectieven.

Het boek is gegroeid uit een reeks zondagavondlezingen voor de NCRV naar aanleiding van de 400ste verjaardag van de Heidelberger in 1963. Alleen reeds het feit dat heel Nederland naar een dergelijke serie lezingen heeft kunnen luisteren, en de vele brieven en reacties die op deze actuele voordrachten binnen kwamen, doet ons weer beseffen hoe arm wij zijn met onze radio- en TV-uitzendingen in Noord-Amerika. En hoe zijn wij reeds aan deze onhoudbare situatie gewend! We zijn stellig dankbaar voor onze BACK TO GOD HOUR, maar waar kunnen we nog een serie radio- of TV-voordrachten beluisteren die handelen over de betekenis van de Kerk van Christus, laat staan over de belijdenis van die Kerk? Onze belijdenisgeschriften, zelfs de oecumenische geschriften, zijn buiten onze reformatorische kringen onbekend en onbemind.

In onze geestelijk zo doodarme tijd komt het boek van Dr. Lekkerkerker ons niet alleen bepalen bij de waarde van dit kerkelijk belijden voor het heden, maar daarbij werpt hij een nieuw en vaak verrassend licht op dit belijden door tevens onze aandacht te vragen voor het ontstaan en de geschiedenis van deze catechismus.

Dit meer dan 400 jaar oude boekje heeft in de loop der eeuwen heel wat stormen doorstaan. Hoe komt het toch dat dit boekje, dit belijden, het langer heeft uitgehouden dan al die andere belijdenisgeschriften die in de loop der eeuwen zijn verschenen en verdwenen? Waarin ligt het geheim van dit boekje?

Dr. Lekkerkerker wijst op de worteling in de Christelijke traditie vanaf de vroeg Christelijke kerk tot op heden. In de 16de eeuw zijn meer dan honderd catechismussen geschreven, maar de Heidelberger heeft het meest verrassend de rijkdom van God's Woord in eenvoudige taal weten te vangen, aansluitend bij de geloofstaal der kerk door de eeuwen heen.

De Christelijke traditie kan een zegen zijn wanneer wij haar herkennen als de groei en ontwikkling en doorgaande bevrijding van Kerk en Koninkrijk van Christus, van menselijke banden en blindheid. Die traditie kan ook een vloek zijn wanneer we geen oog hebben voor de voortgaande ontwikkeling in God's Kerk en Koninkrijk en daarom ook in ons belijden hoe langer hoe meer verstrikt raken in onze menselijke zekerheden en theologische voorstellingen.

De Heidelberger heeft zich niet verloren in menselijke traditie, is niet ten onder gegaan in de strijd tussen de Vaders der Reformatie onderling, maar is daar bovenuit geklommen, en heeft daarom haar kostelijke waarde behouden, je kan ons nu helpen om de weg terug te vinden, de weg naar het oecumenisch contact tussen de kerken der Reformatie.

Een andere factor die de Heidelberger ten goede kwam is haar geboorteplaats. De Heidelberger is ontstaan in een belangrijk centrum van wetenschap en verkeer in de 16e eeuw. Vanuit Heidelberg als centrum, is zij haar zegetocht begonnen en uitgedragen in de wereld. Vandaag is de oorspronkelijke tekst overgezet in ruim 30 talen.

De schrijver gaat aan de critiek op de Heidelberger niet voorbij. Hij bespreekt het hart van de Catechismus Zondagen 5 en 6 en het bezwaar van een logische redenering. Hij bespreekt de vraag inzake het geloof in de wederopstanding des vleses, de opstanding van het lichaam en het terstond opgenomen worden van de ziel. Zwakheden in dit geschrift worden aangetoond, en de roep om een voortgaand belijden toont Dr. Lekkerkerker bijv. aan door er op te wijzen dat ook in dit geschrift ontbreekt wat wij van een belijdende Kerk mogen en moeten verwachten, b.v. de opdracht tot zending en evangelisatie.

Maar de bezwaren en tekorten wegen niet op tegen de rijkdom en zegen die onze Heidelberger heeft verspreid en nog verspreidt. Wat een geweldige invloed heeft het uitgeoefend op de Synode van Dordrecht. Wat heeft het richting gegeven in de strijd om de kinderdoop. Wat een steun voor het leren verstaan van het Reformatorisch kerkbesef geeft ons niet Zondag 38. Wie durft nog te beweren dat de Heidelberger verouderd is, en ons vandaag niet meer aanspreekt in ons Christelijke leven en in onze Christelijke roeping?

Krachtig pleit Dr. Lekkerkerker voor een terugkeren naar de behandeling van de Catechismus in de tweede kerkdienst.

We hebben in deze bespreking slechts enkele dingen kunnen aanstippen uit de 23 boeiende lezingen die in dit boek zijn samengebracht, en een zekere eenheid vormen.

Maar het is onze hoop dat wij U een voldoende beeld hebben gegeven om U te doen besluiten dit boek aan te schaffen en dat U in de winst die het ons gaf, zult mogen delen.

J. Van Dyk.

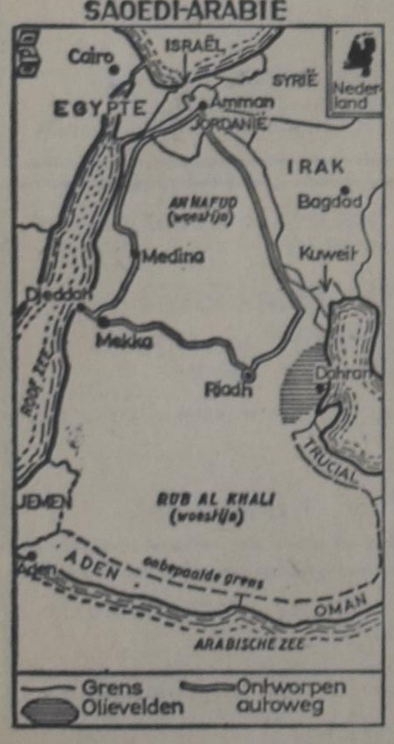

3500 KM AUTOWEG DOOR WOESTIJNEN

De enorme zandbak die Saoedi-Arabië heet heeft een omvang van bijna een derde der Ver. Staten. Er wonen maar 8 miljoen mensen en het reusachtige Arabische rijk zou nauwelijks kunnen leven als het niet een van de rijkste olielanden ter wereld was. Het Het nieuwe bewind in Saoedi-Arabië wil nu de economie van het land versterken en gaan industrialiseren. Om de plannen te verwezenlijken zijn er wegen nodig, maar grote goede verkeerswegen zijn er in de reeks woestijnen die het land bezit nauwelijks. Buiten het oliegebied is er ternauwernood sprake van een modern wegennet. Thans is er een projekt op tafel gebracht om moderne autowegen aan te leggen langs de rand van de woestijn. In dit kader zal de hoofdstad van Jordanië, Amman, met het Arabische wegennet worden verbonden. Totaal wordt het net van autowegen, die geasfalteerd zullen worden, ongeveer 3500 km. lang. De totale kosten worden geraamd op 5 à 600 miljoen gulden waarvan Jordanië ca. 10 miljoen gulden zal betalen. De weg van Mekka naar Medina is reeds gereed en aan de verbinding van Mekka naar de hoofdstad Riadh wordt gewerkt. Voor een deel wordt gebruik gemaakt van bestaande verouderde tracé's. Over 5 jaar hoopt men het gehele plan uitgevoerd te hebben en zullen duizenden kilometers moderne autoweg een van de grootste woestijnen ter wereld doorkruisen.

$ 387.—	$ 576.—	$ 484.—	$ 400.90
$ 544.—	$ 413.70	$ 356.80	$ 428.85
$ 474.85	$ 468.10	$ 409.50	$ 530.—

EEN DOZIJN PRIJZEN MET ÉÉN BESTEMMING:
NEDERLAND (en terug) — vanaf Toronto.

Daarom adverteren wij geen prijzen, maar garanderen wel de laagst mogelijke prijs!!

ADRIAAN LIMBERTIE

World Wide Travel Service

DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.
300 Wilson Ave. (blj Bathurst) 444-8280 — ME 5-5661

VAN DELFT'S
Book and Giftshop

Order now your
1965 YEARBOOK OF THE CHRISTIAN REF. CHURCH
at $1.35

Complete uitverkoop van
HOLLANDSE KINDERBOEKEN
4 Boeken for $1.-
Leeftijd 6—9 en 12—14 jaar. Zolang de voorraad strekt.

1058 MAIN STREET WEST,
HAMILTON, ONT.
TELEFOON JA 8-1932

Support
YOUR CHURCH IN ACTION!
CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE
2417 Eastern Ave., S.E.
Grand Rapids, Michigan

Geef Uw
Adresverandering
steeds tijdig op
aan de
Administratie van
CALVINIST-CONTACT

HOLLAND LIFE
1130 Bay Street, TORONTO 5 - WA 5-4511

Kantoren:
TORONTO
2145 Avenue Road
485-9406
TORONTO
2828 Bathurst St.
RU 7-5637
HAMILTON
20 Tisdale Street S.
JA 8-0147
LONDON
150 Elmwood Ave.
GE 8-8439

Kantoren:
ST. CATHARINES
94 Church Street
MU 4-6385
MONTREAL
3600 Van Horne
731-9421
VANCOUVER
1280 West Pender
MU 3-9685
EDMONTON
9924 - 106th Street
429-3381

GEZINSVERZORGING — SPAREN
OUDEDAGSVOORZIENING

Kunt U hen tellen?

EVENMIN ZOUDT U HET GETAL KUNNEN TELLEN VAN HEN DIE NOG STEEDS GEEN ABONNEE ZIJN OP CALVINIST-CONTACT.

Dit is geen uiting van ontevredenheid. Integendeel.

Wij zijn blij, dat C.C. in zoveel gezinnen week in week uit gelezen wordt.

Maar er zijn er nog zoveel meer, die ons blad niet ontvangen.

Kunt U ons niet de adressen verschaffen van hen, die zich zouden kunnen (of moeten) abonneren?

Wij zullen hun graag proefnummers zenden.

Denk daarbij b.v. ook vooral aan hen, die lange tijd verpleegd moeten worden.

Of aan alleen-staanden.

Of aan hen, die U een present wilt geven.

U weet, als U een abonnee opgeeft, kunt U een boek uit onze boekenlijst kiezen. Direct na ontvangst van het abonnementsgeld wordt U dit dan toegezonden.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam .....

Post-adres .....

.....

Aangebracht door: .....

Naam .....

Post-adres .....

.....

Aanbrengpremie: .....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:
Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

.....

.....

Naam .....

Post-adres .....

OUD ADRES:

.....

.....

Mooie Premie Boeken

voor Uw hulp

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevallen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

ROME EN DE REFORMATIE, door A. S. Besselaar en J. Spoelstra.
Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk der Reformatie."

LUTHER — Zijn weg en werk, door W. J. Kooiman.
De schrijver geeft in dit boek een inzicht in het boeiende leven van deze strijdbare reformator.

OP DE MAN AF (Boeket-reeks)
Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. S. Lewis.
Deze brieven, geschreven door Schroefstrik, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsem, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE GROTE SCHEIDING, door C. S. Lewis.
Neen er is geen ontkomen aan. Een hemel met een klein stukje hel bestaat niet. Het is onmogelijk om ook maar iets dat bij de duivel hoort in ons hart te houden. Satan moet er uit.

REIS NAAR VENUS, door C. S. Lewis.
Op zijn reis naar Venus ontmoet de hoofdfiguur, Ransom, een nieuw paradijs, hetgeen de auteur alle gelegenheid geeft tot een fantastisch verhaal met een diepe zin.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies geschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

SLOEBERKE SLOB, door W. Laatsman.
Velen houden van "Laatsman-boeken" omdat ze zo populair geschreven zijn.

•

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee:

THE FLASHLIGHT, by Jean G. Fisher.
A little booklet, but a great story. Tom Perkins comes into conflict with his own conscience. He experiences a difficult time to find the right attitude. A fine story for children from 8—11 years old.

THE GUN, by John Vriesinga.
An exciting story of the experiences of three boys, and a gun. Boys, and girls too, of 8—11 years of age, will enjoy it tremendously.

MARTYR OF THE CATACOMBS.
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS, by Virginia Blakeslee.
She vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS, by Stanley Ledyard.
The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON, by Rosemary Conningham.
Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS.
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST, by Dr. F. B. Meyer.
A clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN, by Ruth Gordon.
The personality of Martin Luther, his character and purpose. The The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees:

LIVING IN A NEW COUNTRY, by T. C. Van Kooten.
An interesting study on the integration of immigrants into the life of their new country.

THE STOWAWAY, by Wm. R. Rang.
Hendrik Tromp has one thing in mind; he wants to find his father. But he does not know where he has to look for him. He hides as a stowaway on "The Golden Horn", but is detected. What follows takes the readers (boys and fathers alike!) all along; they want to stick with Hendrik until he finds the solution.

A PREY TO SATAN.
A moving story which is often filled with suspence. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR.
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

MET ENGELS DE WERELD IN
Een handig en goed boekje om Uw kennis van het Engels wat op te halen.

CHRISTIAN COURIER
A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

A DANGEROUS SICKNESS

ADAPTED FROM AN ARTICLE BY PROF. DR. J. WATERINK

We all know that there are certain physical illnesses which can be dangerous. And every father and mother knows what a contagious disease is.

Recently I received a request from a reader, who asked: "Would you perhaps write something about certain physical illnesses of mothers, which threaten the education or upbringing of her children?"

From her letter I gathered that she meant the following: some mothers have an extraordinary attitude, which is extremely dangerous for the character development of the child. This, then, is the topic about which I wish to say something.

Although this may not be the most obvious cause, — but one of the dangers for the upbringing of her children is then present, when mother is someone, who absolutely can't stand criticism on anything she says or does.

Some mothers really mean well, but are startled when they realize, that others believe, that they do or say something wrong.

A lot of people think that their importance or their personal worth is touched upon, as soon as someone tries to correct them. Perhaps this was a result of the upbringing *they* received. Mother or father was very likely just like them. A certain inferiority complex arises by these people, a feeling of isolation in their environment, as soon as someone makes clear to them that in their speaking or behaviour they are wrong. They become angry, and have a ready argument: "Yes, but you've done the same thing," or: "Oh! I'd hate to count the times you've irritated me!" These people are quick to burst into tears, real tears, because they feel they are not being appreciated as they should, and are under the impression that they are being treated unjustly.

When mother possesses these attributes, then she is making a serious mistake. Then homelife and the upbringing of the children are seriously being threatened.

You will readily understand that such behaviour creates two possibilities: constant quarreling, or at least strained relations, or mother gets her way (something that father and children hate; but they do it for the sake of keeping peace). Many add to that: "Well, mother does have her good points,

only this doesn't happen to be one of them.

But, of course, all children are not always so tactful. They sometimes say things as they see them, which creates conflicts. And more often than not father also becomes involved. Mother expects that father will take her side, because she is used to non-criticism from her husband, he hates arguments, but for the sake of the children, and of the truth, he sometimes goes against her. Then the fat is in the fire, and the atmosphere at home leaves a lot to be desired. There is a good chance that one of the children is just like mother. And understandably, before long there is no peace in the household. The oneness, or togetherness, is gone, and although everyone tries as much as possible to avoid dissension, tensions remain. Tensions only because of the presence of some members of the family.

If the mother, as we have described her, is just a little bit slow, then beware the daughter who is much faster. Mother will pounce on her daughter at every opportunity, even when she makes the smallest mistakes.

Mother unconsciously feels threatened by such a daughter. If this daughter, say of about 20 years of age, and who has for months tried to avoid hurting mother, is suddenly caught off guard, and says: "Come on Mom, let's try to finish the work early this morning," then mother may burst loose. The cropped up feelings of inferiority of several months break away in a series of the most undeserved reproaches.

If the daughter cannot control herself, and lets her mother have it more or less rightfully so, although she may not forget that she is speaking to her mother, — then the atmosphere at home may be spoiled for a long time.

Perhaps our readers may think that this type of thing does not occur too often. I'll have to disillusion them. One can find this character trait in women as well as in men, although a little more frequent among women. Most of these people react exceptionally fierce, when their children in the teenage stage, allow themselves to be critical. Mother feels she is being attacked in her position as mother. Up until this point she had built her own personal values on the authority, that she exercised over her children. And now suddenly this authority is being attacked. As a matter of fact, these things also have a general character. Some people identify themselves with the name they have received through their work in the outside world. They feel their personal value only in other people's opinions. They see their significance only in that which they view in the mirror of society. But it seems as if they are not adult enough to dare make out with God, who and what they are. Not always, but often a mistake in the attitude over against the fellowman is also a mistake in the attitude over against their own being; these two usually go together because of a lack of courage, because they believingly do not dare to stand for the responsibility, which they have received from God.

This is extremely dangerous in the upbringing of the children. They learn from father or mother as it were, that man lives on the basis of appreciation, which he has in the world outside. And then every criticism, which is exercised by that world, is a threat to their own personality. And children, who are the recipients of such criticism, do not ask of themselves, whether they are making a mistake or not. Because they immediately jump to their own self-defence, when someone tries to correct them. And with it, peace of life has become a closed door to them. This may sound a little difficult, but on the other hand it is quite simple. The thing is, these people, as I have tried to depict them, are really not quite grown up. They always keep that childlike quality that they long to hear, that they do everything so properly, and that they are so wonderful. And when they hear the exact opposite, all courage leaves them, they feel powerless, and they resort to fierce self-defence, usually by attacking other people.

The upbringing or education in this way lacks three very necessary elements.

In the first place, the children *lack the freedom to be themselves.* They are never spontaneous. They know how easily mother or father is hurt. I know families, where children nor father dare say, for example, that the potatoes taste funny. Mother will immediately light in with: "Oh really, did mother do something wrong again? I slave away all day, and when I finally have supper on the table it is: 'We don't like it, or, it tastes funny'." The child then lacks the ability to utter itself spontaneously.

In the second place, the extreme danger threatens, that the *children become insincere.* There is a chance that the children, and father, look for the opportunity to pay mother a compliment. If there is something which may taste good, but not extraordinarily so, then mother may receive abundant praise for it. At an early age already the children learn to be insincere in their attitude towards mother (or father, whatever the case may be). This also is extremely dangerous.

And the third critical element, which can be found in such cases is, that children very easily *take over that infantile character trait* of father or mother. Because they do not learn to freely be sincere. In these homes there are two extremes. The first extreme is that you do not say anything at all, or talk only sweet talk, and the other, that you let yourself go and become mad and throw all kinds of reproaches at each other. A real healthy personality is not formed in this manner. And so, becoming a vulnerable person oneself, who does not learn that in life there is only one thing which is important, that is: how we see ourselves, but above all how we see ourselves in relation to God and His mandate; and how we therefore, and through that, can see our relationship towards our fellowmen.

These children are in danger of becoming unsocial, because they have never experienced that the basis for a really true social relationship lies in the correct attitude of the personality over against God and over against oneself.

THE REFORMERS AND THEIR STEPCHILDREN *)

The Reverend Mr. Leonard Verduin, for twenty years the pastor of the Christian Reformed Campus Chapel at the University of Michigan, has written a book entitled *The Reformers and Their Stepchildren.* The book has already been hailed as "a truly remarkable piece of careful research, skillful writing, and sound interpretation." In the judgment of the evangelical journal "Christianity Today" this book deserves a place among the twenty-two best evangelical contributions of 1964.

Rev. Verduin has frequently clamored for a more sympathetic treatment of the Anabaptists. One need but think of his many articles in the church papers as well as theological journals. In the Fall of 1963 the Calvin Foundation, with headquarters in Grand Rapids, Michigan, sponsored a series of lectures on this subject of Anabaptism. The contents of these lectures, in a somewhat amplified form, constitutes the content of this book.

The author maintains that it is more than time that the radicals of the Reformation be given a fair treatment and that the traditional, derogatory statements about them be silenced. Moreover, Rev. Verduin is quite convinced, especially in the light of new source materials, that these radicals were in a large way right!

Throughout this book of 292 pages Rev. Verduin hammers away at the big mistake of the Reformation, its so-called "swing-to-the-right." The Reformation, so he contends, soon fell back into the old position of Rome. That position was "Christian sacralism." The medieval Roman church could not tolerate a societal compositism. Those who were in disagreement with the stand of Rome were cruelly persecuted.

The churches of the Reformation, according to Rev. Verduin, less than ten years after the break with Rome assumed a similar attitude. The Reformation went sour when the Reformers made a league with the civil powers. The Reformers, like the Roman church, had welded the Cross and the Sword.

"The Stepchildren of the Reformation," a name that Rev. Verduin prefers to call the Anabaptists, saw through this big mistake of the Reformers and steered away from this unbiblical swing to the right. Verduin paints a very rosy picture of the Anabaptists! Though the Reformers are subjected to scathing criticisms and stinging attacks, "the stepchildren" are placed in a very favourable spotlight. The author defends the thesis that the Anabaptists had the proper view of the Church as well as the State.

The separation of church and state stems from the Reformation's stepchildren rather than the Reformers, so Verduin maintains. A rather novel thesis, really, and certainly surprising when one hears this from a son of the Reformation!

Rev. Verduin, translator of the complete writings of Menno Simons, displays a tremendous knowledge of the Anabaptists and their struggles with the Reformers. The book is replete with incidents and sayings that bring in sharp focus the tensions which existed between the Reformers and the radicals.

One can appreciate the author's attempt to set the records straight, to point up the deplorable injustices, and to weed out truths from falsehoods. Time and again Verduin scores points in showing up the misrepresentations to which the stepchildren were subjected. And time and again the author succeeds in making the reader bow his head in shame about the needless cruelties which were inflicted upon these Christians by the Reformers. For example, we are told that Felix Manz, an Anabaptist leader, was placed in a boat with his hands tied together at the wrists and passed over his knees, a heavy stick then thrust between his knees and his bent elbows. Thus bound, he was rowed to the far end of the Limmat and thrown overboard, so that he perished in the murky waters.

One cannot suppress the feeling, however, that Verduin, in trying to set the records straight, has

(Continued on page 10)

* *The Reformers and Their Stepchildren,*
by Leonard Verduin,
Eerdmans Publication; $5.75.

ON SECOND THOUGHT

The Observance of Lent

Guest Writer:
Rev. Henry C. Lubben,
Pastor Messiah Lutheran Church,
Grand Rapids, Michigan.

Today is Ash Wednesday, the first day of Lent. What is Lent and why do Christians observe it? The following information is presented especially for people who wish to know more about the Christian observance of Lent.

There are two theories that seek to explain the origin of the word "Lent". Some scholars trace the word to an Anglo-Saxon term for "Spring". Other scholars believe it comes from the German word which denotes the lengthening of days following winter. The word "Lent" therefore refers both to the lunar season and to the church season.

The outstanding feature of Lent is preparation for Easter and not a morbid contemplation of the suffering and death of Jesus Christ as some people believe. Since this season of preparation occurs during the late Winter months and early Spring, believers are reminded of the change that faith in Jesus Christ has made in their lives as they witness the changes taking place in nature during the "lengthening of days".

The early church observed a forty-hour period of fasting in preparation for Easter. It began on the Friday before Easter and ended early on Easter morning. By the seventh century, however, we find a general desire expressed to make the period of fasting and preparation forty days. This conformed to the forty days Jesus fasted when He began His ministry (Matthew 4:2); the forty days Moses fasted on Mount Sinai (Exodus 24:18); and the forty days Elijah fasted on his journey to the Mount of God (I Kings 19:8). The fast began on the fortieth day before Easter, not counting Sundays. The thirty-six days of abstaining from fleshly meats or that which came from fleshly animals (milk, eggs, cheese) were thought to represent o tithe of the 365-day year — a tithe due the Lord in fasting and penitence.

The first day of Lent in the early church was observed by burning the palms from the previous Palm Sunday and using the ashes to mark the forehead of worshippers with a cross as a sign of penitence. This accounts for the name Ash Wednesday.

Another custom of the early church was to place a veil over the crucifix on the altar to signify the separation which sin caused between God and man before Jesus restored the broken relationship by His substitutional death on Calvary.

In churches which follow the liturgical church year, Lent follows Epiphany. There are three pre-Lent Sundays and six Sundays in Lent. The three Sundays before Ash Wednesday are Septuagesima, Sexagesima, and Quinquagesima. Their names indicate the number of days before Easter, not counting Sundays; and mean the seventieth, sixtieth, and fiftieth days before Easter respectively. The Epistle and Gospel readings for these Sundays are centered around the sacrifices made by Christ's disciples and the miracles Christ performed to prove His divinity and the True Son of God.

The Sundays in Lent are named after the first words of the Introit for each Sunday. The Introit is a short Scripture reading at the beginning of the service which announces the theme of the day's worship. "Invocabit" means "He shall call", "Reminiscere" means "Remember", "Oculi" means "Mine eyes are ever toward the Lord", "Laetare" means "Rejoice", "Judica" means "Judge me, O Lord", and "Palmarum", or Palm Sunday (which is not the first word of the Introit) refers to the medieval ceremony of blessing the palms distributed on that Sunday. The Epistle lessons for these Sundays remind believers of the spiritual preparation they must make in order to celebrate Easter properly. The Gospel lessons tell of Christ's victories over Satan during His earthly ministry and prefigure Christ's final victory over Satan — His resurrection from the dead.

Holy Week, the week before Easter Sunday, is a time of contemplating the suffering, death, and resurrection of Jesus Christ. The two major days of Holy Week are Maunday Thursday and Good Friday. Maunday Thursday (from the Latin word meaning "new commandment") is the commemoration of the institution of the Lord's Supper. Good Friday observances originated after the fourth century and replaced special services on Saturday. The name "Good Friday" probably comes from the English "God's Friday" just as "good-bye" is derived from "God be with you". This is the church's day of mourning and is characterized by somber music and the complete absence of color in the church service. Many churches conduct services on Good Friday afternoon, since Jesus died at 3:00 p.m., according to the Gospel writers.

Lent is observed by Roman, Episcopal, Lutheran and an ever-increasing number of Protestant churches. The traditions of the early church are still found in our day, and serve as a visual reminder of the penitential nature of the Lenten Season.

Lent is a time for introspection and critical self-examination of an individual's spiritual life. As the believer contemplates the great mystery of the Resurrection, he is made keenly aware of God's love which caused him to turn from the ways of the world and fix his eyes on the cross of Calvary where his sins were forgiven through the intercession of God's Son.

RADIO-MICROSCOPE AIDS IN STUDY OF LIFE PROCESSES

by Robert Stevens

Three American scientists have developed the radio-microscope, an instrument that enables them to study the molecules of life in living tissues without disturbing the tissues.

One of the major problems for micro-biologists is that in examining the molecules of life they disturb the very life processes they wish to observe.

This limitation on biological observation seems to have been partly overcome by the recent development of the radio-microscope. Though not a microscope in the ordinary sense, the new instrument makes it possible to find out what the atoms and molecules are doing in living tissues, through a principle formerly used only in the physical sciences.

The principle, known as nuclear magnetic resonance, had never before been applied to the study of living animals. Now such studies can be made, apparently without damaging or injuring the tissues.

The radio-microscope was developed by a team of scientists at Western Reserve University in the United States, including Joseph W. Weinberg, professor of physics; Amos R. Hopkins, assistant professor of anatomy, and Clyde B. Bratton, a graduate assistant in the Physics Department.

In reporting on the new device before the American Physical Society, Professor Weinberg said, "Until now, when people tried to learn what certain atoms were doing in an organism, they had to make contact with the atoms' outer shell of electrons by using light, electricity, or chemicals.

"But these outermost electrons are already involved in the electrical and chemical processes of life itself. Therefore, by using electricity, chemicals, or light on living things, we had to alter, disrupt and sometimes even totally destroy the processses and systems in order to make them yield information to us."

The radio-microscope emits radio waves which travel through the atom's outer shell of electrons without disturbing them. But the waves have a detectable effect on the nucleus of the atom.

The animal being studied is supported between the poles of a strong magnet. Then, radio signals are transmitted to the animal and return signals from the atoms are carefully recorded. By tuning the transmitter and receiver properly, the scientists can detect a great variety of chemical species and can describe their motions and immediate environments.

How does the instrument work? Many kinds of atomic nuclei have a characteristic spin, and when put in a steady magnetic field they precess. That is, their axes of spin wobble. The rate of wobble is characteristic to each individual species of nucleus.

A radio signal in tune with the rate of precession of a given type of nucleus can cause all nuclei in that species to precess. As they wobble, the nuclei send out a characteristic radio signal of their own which is detected by the radio-microscope's receiver.

The very wobbling of the nuclei tends to create a kind of friction which reduces the amount of wobbling until it all but disappears. Thus, the radio signal emitted by the wobbling, or precessing, nuclei gradually fades.

Experiments With a Living Frog Muscle

How can scientists interpret the radio returns? Mr. Bratton, who built and has been operating the radio-microscope, was the person responsible for its first significant finding.

During an early test of the instrument, using a living frog muscle, Mr. Bratton tuned it to the hydrogen atoms of the tissues because, as a part of the water molecule, hydrogen is always abundant in living tissue and gives a strong radio return.

He found that the return signal faded more slowly when the muscle was contracting than when it was relaxed. This meant to Mr. Bratton and Professors Weinberg and Hopkins that during the relaxed phase the water was in the form of ice.

It seemed that water in the muscle must have been attached to protein molecules, in much the same way as water molecules are held fast in ice crystals. When the muscle contracted the water molecules apparently were set free to wander as do normal molecules of liquid.

As Professor Weinberg said, "Now you can see just how the jiggling of molecules in a liquid can disrupt the frictional effect and can let the radio return last longer than when the molecules are held more rigidly in the ice form.

"We do not know yet whether the change in the mobility of the water is a vital link in the mechanism of muscle contraction or whether it is only a striking sympton of other, deeper changes. All we are sure of now is that the effect will be useful in forming a picture of the process.

"But, this is only the beginning. Our work with the radio-microscope is not confined to water and muscle. A world of information about molecular processes in living matter is waiting to be explored."

(UNESCO FEATURES)

The Reformers

(Continued from page 9)

gone a good deal too far. It is not uncommon that one reaction creates another. True, the Reformers and those that followed them may have reacted too strongly against the Anabaptists. But Rev. Verduin seems to be bending backwards, at any cost, to defend the stepchildren. The exodus of the radicals is said to be the fault of the Reformers who kept on "riding the fence"!

The stepchildren are portrayed as sound Christians who were pitted against a theology that "slurs over the distinction of 'regenerate' and 'not regenerate,' a theology that identifies the *Volk Gottes* with the *Volk*, a theology that equated the *Corpus Christi* with the *Corpus Christianum*, a theology in which there runs a continuity that cannot eb harmonized with the authentic Christian vision." (p. 255)

It is surprising, to say the least, that Verduin is so quick at accusing the Reformation's battle against the Anabaptists. One seeks in vain for a positive side! Rev. Verduin correctly points out some of the weaknesses of the Reformers, but nowhere does he steep into the real genius of the Reformation! He does not delve into *basic* questions such as why the Reformers opposed the Anabaptists' concepts of the church, covenant, corporate witness, and culture. Is it asking too much that Verduin, who claims to be a son of the Reformation, had also gone into a discussion about the Reformation's rediscovery of several biblical truths? Is it not dreadfully onesided to summarize the position of the Reformers as a swing to the right? What about the Anabaptists' dualism between "nature" and "grace"? Little more than a few footnotes are devoted to Berkouwer's critique of Anabaptism in his book *Karl Barth en De Kinderdoop*. And what was really the *basic* reason of the Reformed churches in saying in their creeds that "we condemn the Anabaptists" (cf. Second Helvetic Confession) and "we detest the Anabaptists" (cf. Belgic Confession, Art. 36) and in calling Anabaptism "a heresy" (cf. Belgic Confession, Art. 18)? Was this opposition to Anabaptism merely an expression of their support of so-called "Christian sacralism"?

Rev. Verduin does not hide his opinions. In several places he makes side comments. Some of these may be of interest to the reader.

CHRIST AND CULTURE

"It is implied in the New Testament vision that Christianity is not a culture-creating thing but rather a culture-influencing one . . . there can never be such a thing as a Christian culture; there can only be cultures in which the influence of Christianity is more or less apparent." (p. 24)

REGIONAL SYNODS

"The Christian Reformed Church has received into its fellowship a great many Dutch immigrants of late, especially immigrants that have come to live in Canada. The idea of a Church that is partly in Canada and partly in the States seems to give these people great difficulty. There is a persistent attempt therefore to carve out, at the very least, a Provincial Synod the southern border of which would coincide with the degree of latitude that marks the border between the States and Canada. In this way *Volk* and *Volk Gottes* would be identified once more." (p. 215, footnote n.)

HOME MISSIONS AND FOREIGN MISSIONS

"[This terminology] rests upon the mistaken notion that the world is populated with three kinds of people, Christians, christians, and non-Christians; wherever men return to the New Testament teaching that the world is populated with but two kinds of people, believers and not-yet-believers, the distinction of Home Missions and Foreign Missions is certain to lose its meaning." (p. 270)

It is my hope that many will read this book of the Rev. Mr. Leonard Verduin. His radical criticism of the Reformation must be squarely faced. These views must be studied by all who follow in the footsteps of the Reformers.

(Rev.) Michael De Vries

CHESS

Editor Mr. C. HESS

THE JANUARY LADDER

	Problems:	140	141	142	143	Sub-total	Previous total	TOTAL
	Points:	3	2	2	2	9		
H. Geerlof (I), Hamilton, Ont.		—	2	—	—	2	70	72
R. Bouma, Belleville, Ont.		2	2	2	2	8	60	68
J. Byl (I), Burnaby, B.C.		3	2	0	2	7	57	64
M. DeJong (I), Stirling, Ont.		3	2	2	2	9	47	56
J. Hengeveld, Woodville, Ont.	2		2	2	2	8	46	54
W. F. Stokdyk (I), Old Barns, N.S.		0	2	2	2	6	47	53
A. Guillaume (III), Edmonton, Alta.		3	2	0	2	7	45	52
J. VanderVeer, Cornwall, Ont.		3	1	2	1	7	44	51
C. Bruinsma, Goderich, Ont.		3	2	2	2	9	35	44
H. Hengeveld, Toronto, Ont.		3	2	2	2	9	30	39
B. DeJong, Greensville, Ont.		0	0	0	2	2	37	39
M. Visser, Duncan, B.C.		2	2	0	1	5	31	36
H. Drost, Goderich, Ont.		3	2	2	2	9	13	22
Dr. T. VanDeursen (II), The Hague, Neth.		3	2	1	2	8	12	20
T. Bruinsma, Clinton, Ont.		1	0	2	2	5	10	15
H. Amsinga, Hay, Ont.		3	2	2	2	9	New! Welcome!	9
G. Bloemendal, Toronto, Ont.		3	1	2	2	8	Back again! Welcome!	8
A. Renema, Duncan, B.C.		—	1	0	0	1	6	7
W. Smith, Richmond Hill, Ont.		—	2	2	2	6	New! Welcome!	6
Mrs. G. Heikamp, Sarnia, Ont.		0	2	2	2	6	New! Welcome!	6
J. Diemer, Edmonton, Alta.		3	0	2	0	5	Back again! Welcome!	5
G. VanBelle, Toronto, Ont.		—	2	0	2	4	Back again! Welcome!	4
Th. Bakker, Winnipeg, Man.		0	0	0	1	1	New! Welcome!	1
A. Stolte, Blackfelds, Ont.		—	—	0	0	0	New! Welcome!	0

REMARKS

This time the growth of our contest is evident. The first lady joined our circle, first in the history of our corner. A special welcome goes to her. You will experience that it is hard to compete with so many men, but I do hope that you will enjoy it. Five newcomers in one month: this fact means a record in our history. Three others, who took part in the contest before, came back, and brought the number of active contestants to 24. Four more are silent, one after one, one after two, and one after three months; the fourth one wrote that he wants to stay. Sorry to say, but silence after 3 months means loss of points.

I asked for expression of opinion about 142 and 143. Six of us were in favor of 142, three in favor of 143, and a big majority of fifteen did not express any opinion at all . . .

A Pawn may promote to any piece wanted except the King, even if this promotion would result in a second Queen or a third Bishop or Knight.

The request for more three-movers and even a four-mover will be kept in mind. Some of us would like it very much, for others it would be rather difficult.

"The solution of No. 140" given as: 1. B-Q5? is almost right. It fails in only one variation: 1. —, P-B3; 2. P-B6, K-B2!!, whereafter 3. B-N3 fails to mate the black King, who has two squares where he may escape.

Dr. P. Y. DE JONG — Rev. F. GUILLAUME
Dr. R. KOOISTRA — Dr. P. G. SCHROTENBOER

SERIES OF OUTLINES ABOUT THE COVENANT PEOPLE IN THE CRUCIBLE

No. 25

GOD REVEALS THE KEY OF WORLD HISTORY

Daniel 2

BACKGROUND NOTES

There is no lack of excitement in this chapter. Here is a plot that should hold our interest throughout. Our concern, however, is more than to tell a lively story; it is to understand the meaning of the revelation in the Babylonian setting of non-Christian darkness and superstition and the significance of God's word for the understanding of mankind's history.

History is more than telling what happened. History tells only those events and records, only those facts which are truly historical. This means that some things that happen are 'historical' and others are not. That you slept poorly recently is not a historical event, in all likelihood. Perhaps it was not even worth mentioning to your family. But the Selma, Alabama marches will likely go down as historical event. It is not so much the spectacularness of an event that makes it historical as its power significance. The Selma marches, we presume, are historical just because they marked a seizing of power by integrationist forces and precipitated a right to vote legislation. The measure of historical significance of the event can be judged only later, but at the present time we can already see that a shift in control over the lives of people is occurring.

Scripture is not a book of history; is not scientific. It is indeed historically, factually correct, but is not interested in telling man's story by singling out systematically those events which mark the grasping and losing of control. Scripture is the book of God's coming to man to redeem him in Jesus Christ. Nevertheless, Scripture, while not a book of history, is such a book with which every historian should take full account, for it gives the framework in which all human events should be placed as well as the key to the understanding of human events. It shows the religious direction of the ultimate forces and movements at work in the world.

This is shown in the chapter we consider. Here the opposing forces are shown to be the pagan religions in Babylon and the true service of Jahweh by Daniel and his three comrades.

In telling the events of this chapter, we should bear in mind the conflict between the forces behind the events as they appear on the surface, and the direction in which events are moving as the onward march of the Kingdom of God continues.

THE OUTLINE

1. **Trouble in the court in Babylon,** (1-16)

The trouble started with a dream which God sent to Nebuchadnezzar. When God troubled this troublesome king, the trouble really started. It will be well to consult a commentary (Daniel by E. J. Young is recommended) to find why we can be sure the king did remember the dream, at least the broad outlines, but was really testing his magicians' power and truthfulness.

The heart of the king was gripped with terror when the dream came and therefore had no intention of dealing mildly with the magicians. Behind the fear of the king, we see the hand of God who is forcing the event to happen. This would explain why the threat of the king was so severe, even for Eastern despots who were known for the violence of their punishments (5).

Why did the king, if he knew the dream, not tell it? If he had, would he have any means of checking on the ability of the magicians and the truth of their interpretation? Does this not show that he did not really believe in their craft and that here we have a tacit admission of the bankruptcy of the pagan witchcraft?

The magicians themselves admit their inability and claim that only the gods can reveal a man's dream, (10, 11).

The trouble in the king led not only to trouble for the magicians but also for Daniel. Trace the connection in verses 13-16.

2. **Prayer by the true prophets for revelation** (17-23)

After Daniel learns of the impending fate, he calls his three friends together. Does this not show the communal character of the people of God and show how deadly wrong individualism is? Show how Daniel's recognition that only God can reveal differs from that of the magicians. What besides attitude was the difference between Daniel and the magicians? Didn't the magicians have anyone to whom they could pray?

When the situation is desperate, God's answer to prayer is prompt. Show how Daniel showed his thanksgiving, even before appearing before the King. Did this show faith in the Lord?

The prayer of thanksgiving is important not only because of the lesson we can draw from it regarding to our faith and prayer, but also because it shows who is the primary actor in history. Show from a careful study of verse 21 that the power changes in the course of human events are caused by God and that the meaning of these events come from Him too.

In order to know the meaning of history, therefore, one should interpret it in the light of what God reveals and according to the wisdom and understanding that God gives. God works on man not only to give him a proper communication but also to give him a kind of mind that is wise and understanding. Should we see the special revelation to Daniel, which was surely an exception, as indicative of God's general dealing with man today through the Word of God? How does God's Word come to man today?

3 **Daniel confesses the Lord in the court** (24-30)

Eastern courtiers were eager to take credit for themselves. Note how Arioch, upon hearing from Daniel of the answer to the dream the prophet can give, forthwith takes Daniel to Nebuchadnezzar. In contrast, when Daniel appears, he says, "there is a God in heaven that reveals secrets and has made known to king Nebuchadnezzar what shall be in the latter days. (28).

We may believe that God had both an immediate purpose in directing the events in Babyon in Daniel's day as well as a lasting, far-reaching intention. Surely He was concerned with His own honour and the recognition of His name in Babylon to the discredit of the magicians. Show how this reveals the basic conflict going on in history. Who are the chief protagonists? Is the mercy of God shown in the revelation? How? Is this extended to the Babylonians, even the magicians? In what way?

Besides His concern for the persons of that day, God had an interest in telling His church about the future coming events. The remaining parts of the chapter deal with Daniel's interpretation of the dream, which tells the course and direction of the coming events in mankind's history, right up to and entering upon the messianic age.

4. **Daniel explains the meaning of the future** (31-45).

The telling of the dream is easy for us when we read what Daniel said. But it will be necessary to pay close attention to each detail, both in Daniel's telling of the dream and his explaining its meaning. We leave it to the writer of the essay to gather details of the image and the stone from the text and commentaries.

Of great importance is that we see that God here reveals the coming course of the four great empires and their relation to the Kingdom of God. It is commonly said that the head of gold represents the neo-Babylonian Empire of Nebuchadnezzar; the breast and arms, the Medo-Persian Empire; the belly and thighs, the Grecian Empire; and the legs and feet the Roman Empire.

Young has summarized the contrast between the four kingdoms and the Kingdom of God in the following scheme:

The kingdoms of men	as to	The Kingdom of God
Human	origin	Divine
Temporary	duration	Eternal
Overcome by each succeeding kingdom	power	Unconquerable

Note the downward trend in quality of the kingdoms. The final one would be internally weak (iron mixed with clay). Note also that the four kingdoms make one image. This shows the oneness of the directing principle in them all. Assuming that it is the image of some person, does this indicate the man-centeredness of the world's kingdoms?

The stone cut out without hands is not of human origin. This is God's work. How is this shown in the imagery of the dream? There was great comfort for God's people in Babylon to receive this revelation, especially in the face of the apparently unassailable power of Babylon. Their comfort was not only a blessing in their day so that Daniel and his friends were elevated to high positions, but they could also have a new assurance that God's Kingdom is forever.

We should reflect upon the blessing this revelation has for us today, for us who live in the age when the stone not made with hands has crushed the kingdoms made by men. Show the unmistakable reference to the coming of Christ. Here we are told of His Kingly power.

If books on ancient history were rewritten according to the truth of the revelation given to Daniel, would the meaning of history not appear in an entirely different light? Would it be true to say that most books on history used in high school and college are witten in the spirit of the four kingdoms rather than in the spirit of Daniel and his God?

The study of this chapter can be most rewarding. Stress above all the unexcelled glory of Christ and His Kingdom.

Exporting To Earth's Remotest Regions

Riding high on the crest of the road which leads to the far corners of the space-age world of modern industry and exploration is a unique Canadian enterprise that supplies the men on the job with their basic requirement —a place to live. To the bitter, relentless cold of Antarctica, to the searing sands of the Sahara, to the Yukon, to Turkey, Hawaii, Australia and Nigeria, to just about any place where teams of technologists, researchers, constructors and explorers are engaged on today's varied projects, go the complex, pre-built industrial housing products of Calgary's ATCO Industries. Sprung from a trailer-making business and given initial fast growth by Canada's soaring oil industry, this venture into the world of the future has become a massive and rapid producer of transportable townsite and settlement facilities—including laboratories, schools, banks and churches—which house the crews of scientific research stations, dam sites, oil fields and construction projects of the nations of the world.

NATIONAL FILM BOARD PHOTOSTORY

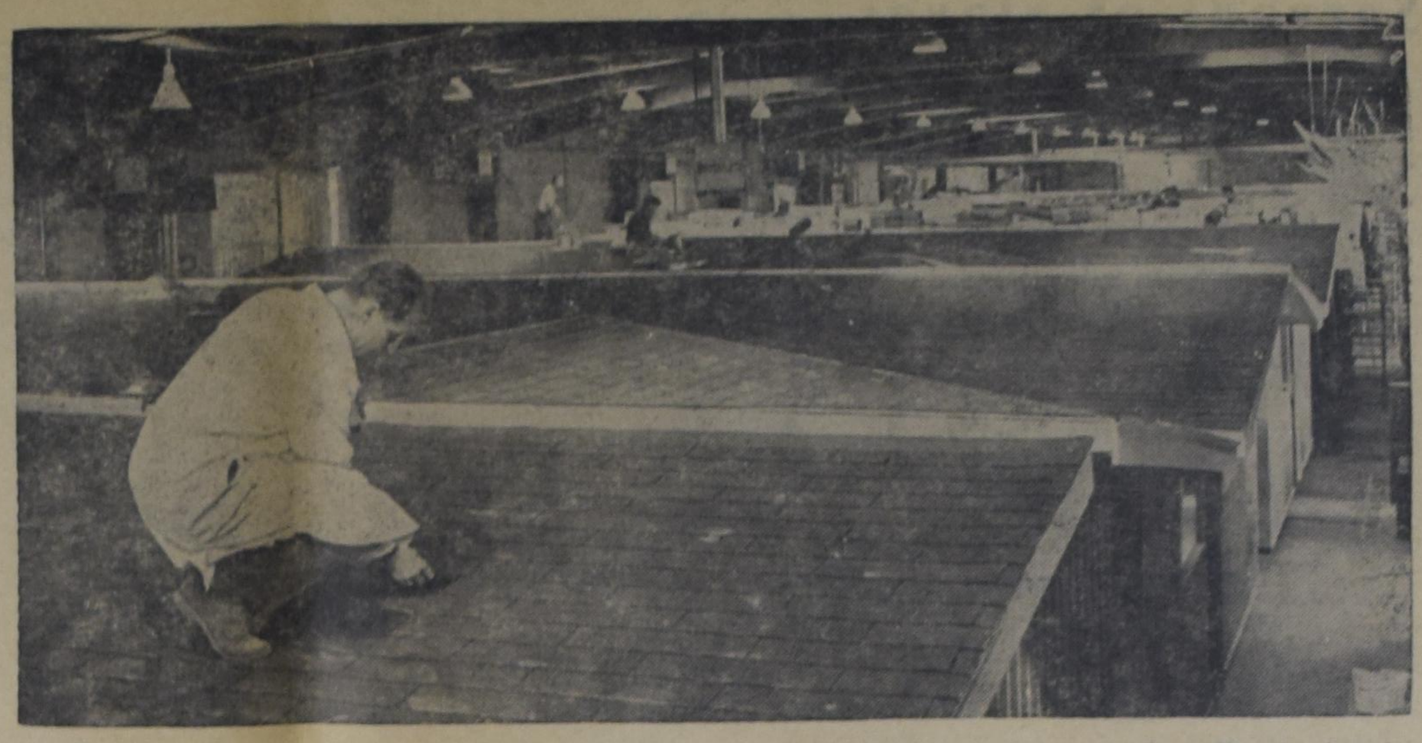

Half houses get final inspection before shipment. Company's special crews prepare project sites for housing units, install utilities, contour the land and landscape where necessary. *Photos: Ted Grant*

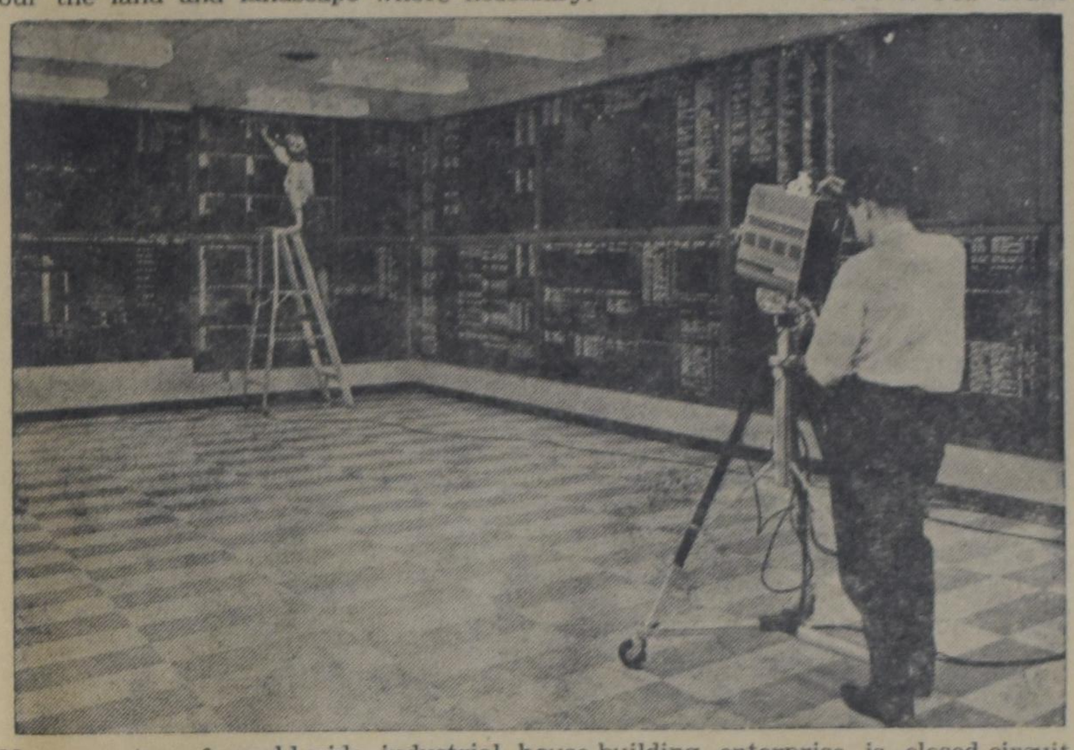

Nerve centre of world-wide industrial house-building enterprise is closed-circuit TV for monitoring wall charts of manufacturing progress and other data.

Two halves of a housing unit, part of a large convoy, begin their long journey from Calgary, Alberta, where complete portable housing facilities for hundreds of men and their families are made to special order.

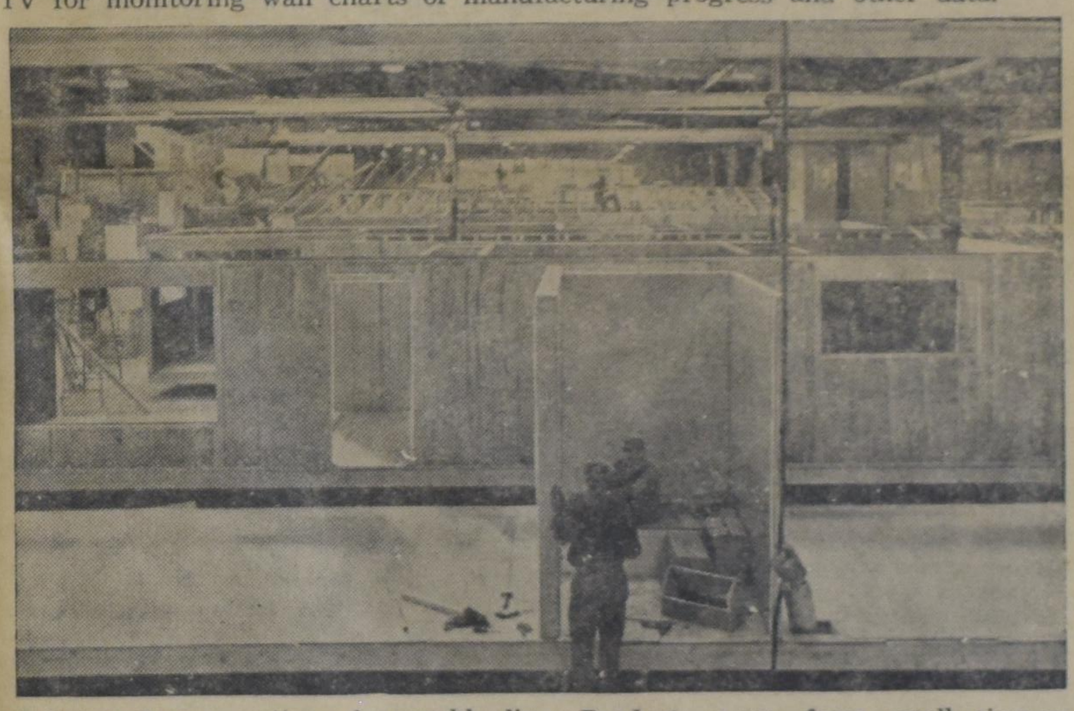

Wall installation section of assembly line. Products range from small six-man houses to dining halls that serve 1,000 men and office complexes of 30,000 sq. feet.

Biculturalism and Bilingualism ?

by Herman Jonker

The Royal Commission on Bilingualism and Biculturalism, which was appointed by Prime Minister Pearson's Government on July 22, 1963, is still intensively engaged in analyzing and possibly solving the main cultural problem which the Canadian country has inherited. The Commission consists of a total of ten commissioners and is headed by two chairmen (who are part of the ten commissioners), namely Andre Laurendean and Davidson Dunton; the Commission has just recently issued its interim report which is based on the discussions and meetings with provincial premiers, many regional conferences, and numerous written submissions.

As most of us realize, the Canadian society consists of many diverse ethnic groups, all of whom have contributed to our cultural heritage — some to a greater degree than others. In spite of this diversity, however, our nation has gradually developed into a predominantly bilingual and bicultural society, and has therefore acquired its own peculiar problems. It is these problems — which are peculiar to a bilingual and bicultural society — with which the B-B Commission is presently concerned.

What the exact nature of the problem under investigation is, is not quite clear. Is the problem merely one of two different languages? Or is the problem primarily a cultural one? Is it merely a lack of communication or tolerance? Or is the problem a much more fundamental one? Is the problem a legal or constitutional one, or could it even be a political or moral one?

The nature of the problem must be understood in the light of its development. During the first half of this century Quebec, like the rest of Canada, experienced significant economic changes; there was a pronounced tendency, particularly during the 1920's, towards a decline in agriculture and an increase in the manufacturing industry. In the course of this economic change, the English minority became the entrepreneurs and owners of the industries, while the French majority were hired as the labour force. Special political rights granted to the English minority in Quebec by the BNA Act (Canada's Constitution), added to this unfavourable situation. The result as we know, was the gradual development of the separatist movement and the Quebec Quiet Revolution.

The core of the problem has become one of conflicts and demands. Only recently and editorial in the Quebec daily, La Presse, read that "The majority feeling among the French-speaking Quebeckers is that they can not agree to stay in Confederation except in conditions that will allow them to develop in a cultural sense, whether they stay in their own province or decide to emigrate to other parts of the country". Another Quebec daily, Le Devoir, stated in an editorial, that "until now Quebec was resigned to a minority existence within the great Canadian whole. It suddenly discovered that it was able, if it wished, to dispute the alliance formerly considered sacred. We are thus now faced with neither the traditional majority nor minority, but with two societies in which each possesses its own majority, its own made of existence, its own aspirations. Long a prisoner of the first, the second society has become more independent, more aware that if it became necessary, it could be self-sufficient".

The problem therefore is not merely that Quebec wants equality for its people with regard to policital, economic, educational, and religious opportunities, but Quebec wants cultural equality and linguistic equality, not only for its people, but for its entire culture. The people of Quebec want to be able to speak French anywhere in Canada and be understood; they want a two-language state. The Quebec MP's in the federal government in Ottawa talk about the right to speak in their own language — whether it be to a fellow MP in the House of Commons, or to a police officer who hands them a parking ticket. And Quebec has demanded all Civil Servants must be able to speak both French and English.

Whether these demands have been just and proper, or unjust and improper has been of very little concern to the present Liberal Government. Prime Minister Pearson's major concern has been the preservation of Canadian Confederation itself, and he responded to the problem by creating th B-B Commission. Pearson became the first prime minister ever to argue that Quebec has a special role among the provinces. When asked whether or not the government of the day recognizes a special constitution status for the province of Quebec, Prime Minister Pearson answered: "The province of Quebec has its present constitutional status inside our federal system, and the government recognizes that." Since the summer of 1964, a knowledge of the two languages has already become an additional requirement for many positions in the Civil Service. In Ontario, the Conservative Government headed by premier John Robarts, has increased and extended its financial support to French speaking and bilingual institutions, its educational support by extending the French language in Ontario schools, and its moral support by vowing that the "answer to the problem of communication between these two groups lies of course in the promotion and expansion of the use of both French and English in every part of Canada". An extension of the French language seems therefore an inevitable development.

What as Christians should be our stand on this development of a country with two languages? Is it 'just' to grant Quebec and thus the French minority special rights, such as the right to have its own language and culture, which the Canadian constitution does not grant to other minorities? In trying to answer these questions from a Christian viewpoint, we must remember that our final answer and viewpoint (on any particular political or social problem) need not necessarily differ from a non-Christian viewpoint. (And some people may say, "well, then your viewpoint is not specifically Christian at all" — but this of course is only a matter of defining what is meant by a 'Christian viewpoint').

To say that it is unjust for Quebec to have special language and culture privileges is a pretty harsh statement. The Bible first of all doesn't give priority to one language, and although it gives priority to the more Christian culture, I would not want to claim that the way of life (culture) of the English speaking population is more Chrisian than the culture of the French speaking population. On a Biblical basis therefore we cannot say that it is unjust for Quebec to have these special rights. On the other hand, the agreement embodied in our constitution gives Quebec special cultural and linguistic rights. According to the law therefore it is unjust to deny Quebec its special rights. Moreover, in granting Quebec these special rights, the Liberal Government is not denying the English speaking sector of our society its rights and justice. It seems therefore that the Liberal Government's stand — and for that matter the stand of the Ontario government — to let Quebec have its constutional rights, especially with regard to the French language in the Civil Service, in government-owned corporations, and eventually throughout the whole of Canada, is the only just and constitutional action the Liberal Government could have taken. To deny Quebec these rights, would have meant legal injustice.

Thus, we as members of this Canadian community, will eventually look forward to greater understanding between the two cultures, we will undoubtedly continue to work out these problems of co-existence in a bicultural state, and we will enthusiastically accept the challenge of adopting and learning two languages in one country. Through work, joy, and prayer, it can be done. We could then become the first civilized country with two entirely different languages known and spoken by everyone of its citizens.

Servant of Slaves

BY

GRACE IRWIN

(13)

There was a pause. Was there then a truce possible in the struggle between desire and conscience? Could the flesh be at peace with the mind? Cleaver pressed his advantage.

"We are talking as men. But what happens when you feel the natural (and, if we observe nature, what is more in tune with her benign sway?) urge of man? You act like boys, and frightnened boys. You, John, immediately consider a course of artificial emasculation, refraining from meat or drink; you, Job, betake yourself to grovelling prayers. And if these do not serve, you are visited with remorse. Is it virtue, is it either wisdom or courage not to be master of your own thoughts, your own actions? Ah, time for dinner." Miles had a fine sense of the right moment to stop. "That is if such stuff as we are served — at which I assure you my father's good Herefordshire hogs would look askance — can be called dinner."

* * *

John awoke one morning, with a peculiar sense of lightness, to realize that he was at last a Free-Thinker. He had been nurtured in the fear of God; under His righteous law he had been unequivocally condemned all his rational life. Now this God had been removed in location from a position directly overhanging his guilty head to a region indefinitely remote, and in nature from a tendency to preoccupation with John Newton's personal affairs and intimate thoughts to an impassible unconcern for the worlds He — or it — had set spinning in space.

The previous night, having argued himself into a state of mental rejection of the old and acceptable of the new, he had put his assumptions to the test. Deliberately he had broken the rule of continence which he had not transgressed, in overt act, since that strange pagan night in Spain. They had gone ashore at Ostend and Cleaver, who had some acquaintance among the senior officers, overcame John's scruples by introducing him to a place of pleasure to which the common sailors could not aspire. Job Lewis, whom they invited, had refused at first, then joined them just as they were leaving the ship. He had taken his pleasure sadly, and his gloom on their return journey had rather damped the frolicsome mood of the other two.

Newton had feared that his own mood would not survive dawnlight and the dying of the wine within him. Evidently his reading from Miles' library and from the books which he had purchased wherever a book stall could be found in his visits ashore had done its work. Swift and Voltaire, Bolingbroke and Hume, Boccacio and Rabelais has obliterated the vestiges of The Family Instructor, Christian Oratory and Dr. Watt's Children's Hymns. It was a strange feeling, pleasant chiefly in its sense of relief, like the empty lightness which sometimes succeeds bodily pain in illness. It was not happiness. Certainly it had no relation to the ecstasy of disquieting emotion which attended the presence, or even the thought of Mary Catlett.

On that one theme John remained independent of Miles Cleaver, in spite of every effort made to alter him. He knew of Mary, though John was reticent in his talk of her before this gallant, to whom by his own admission all women, physical charms apart, were much alike. But the state of excitement and apprehension into which he was thrown in June, when the **Harwich** cast anchor in Margate Road would have drawn the attention of a less acute observer than Miles. His pride was piqued, too, by John's complete indifference to any plans for leave except his own: which was to take horse for Chatham within minutes of leaping from the longboat to the shore and stay so long that he had to be smuggled aboard on his late return, Cleaver lying blatantly and Lewis uncomfortably to cover up for him.

The same thing happened later in the summer when the **Harwich** lay at anchor in Sheerness harbour. The time allotted for his leave expired and he was called for his watch on deck. Job who had just served his four-hour turn prepared to do a double stint. Unfortunately the Captain required Job's presence on the bridge and the substitution was discovered. It was well for John that, when he came on board some hours later, he was able to plead that his horse had fallen lame and to refer Captain Cartaret to the stable owner in confirmation. John did not find it necessary to make clear at what stage in the journey his mount had been disabled and in the rush of preparation for a new project the Captain did not press the question.

Cleaver, however, seized upon this delinquency to rally his love-sick friend more seriously on the unphilosophic excess of his attachment.

"But leaving philosophy aside, what good do you get by feeding this affection?" he continued. "It has a double disadvantage: first, unfitting you for practical concerns, it cannot but present you to her family in an unfavourable light; secondly it renders you unable to appear before the lady herself with the assurance and polish which the fair creatures love in a man. Shaftesbury, you remember, warns against the false elevation of the sex which is prevalent in this Island. Believe me, women are strangers to the absurd delicacy of thought and feeling which you attribute to them. They are much like us, only inferior in capacity, and the man who treats them so is most favoured by them. I have seen a girl like Mary —"

"Blast your eyes!" said Newon explosively, "You've never seen — her — nor can you have seen anyone like her. You're not capable of appreciating or distinguishing her and I'll thank you in future to keep her name off your polluted tongue.

With this he flung himself out of the presence of his friend, who showed his philosophic temper by refusing to take offence. Thereafter Mary's person was omitted from discussion but Miles renewed the attack indirectly with anecdote, quotation, and light animadversion on the women with whome they came in contact.

Here, at least, John recognized the facts too clearly to make them subserve theory. Neither reason nor self-interest could weigh in the balance with his passion for Mary and the power she had exercised over him, present or absent, since he first saw her. What was worse, and the underlying cause of his petulant outburst at Miles, was the fact that neither argument nor endeavour freed him from the numbing self-consciousness which constantly prevented him from appearing to advantage in her company. Only the joy of being near her, joy which drugged him into physical inability to tear himself away in spite of consequence, compensated for the disappointment of his last two visits. He had been pleased and proud as he hurried towards Chatham after his preferment, sure of his newly acquired ease of manner and man-of-the-world assurance, full of wittily rehearsed anecdotes regarding his recent experiences. But of what use a fine blue jacket and a happy gift for a well-turned phrase, if the form inside the jacket froze to log-like awkwardness, and the phrases which impressed others halted on his tongue whenever he addressed his idol? Meanwhile Polly, graceful and at home in the gay, easy-going society of her acquaintance, was quite evidently attractive to others. Perhaps she would find one of them attractive, another smooth-tongued, handsome Miles Cleaver with no heart to realize the priceless value of hers and no will to make and keep her happy. And such a villain had all the advantage of being constantly at hand while he would be doubly handicapped, for word was circulating through the crew of an imminent twelve-month cruise for the **Harwich**, and John's self-depreciation exaggerated the extend of the mockery which his awkwardness aroused among Polly's friends.

Obtaining leave again, he rode to her home, determined to safeguard his hazardous hopes by a tentative proposal. To his dismay, though the family greeted him, Mr. Catlett with somewhat less warmth than formerly. Mary was not among them. Mrs. Catlett relieved his misery before he found courage to ask.

(To be continued.)

OUR WEEKLY X - WORD

ACROSS

1. Metal containers
5. Mongrels
9. S-shaped molding
10. On top
11. Test
12. Fanatical
14. Guido's note
15. Ostrich-like bird
17. Metallic rock
18. Cry, as a cat
20. Native of Sparta
23. Mohammedan call to prayer
25. Secret agent
26. Military title: abbr.
27. Small, pointed beards
30. Metric measure
32. —— Johnson
33. Not firm
36. Sculptors' work benches
39. Swiss canton
40. First woman
41. One and one
43. Conjunction
44. Dwelt
47. Ascend
49. Roman emperor
50. A fruit-filled pastry
51. Scottish-Gaelic
52. Weaver's instrument

DOWN

1. Spanish conqueror of Mexico
2. Past
3. Glacial snow
4. Appears
5. Vehicle
6. Skin disease: Peru
7. Mechanical man
8. Coil
11. Cougar
13. A bump mark
16. A parvenu
19. Oscillate, as a tail
21. Simian
22. Cereal grains
24. Corner
28. Peer Gynt's mother
29. French coin
30. Adam's son
31. A gorge
34. Hoary
35. Pneumatic tube
37. Not at any time
38. Hits hard
42. Spoken
45. Bitter vetch
46. Female deer
48. Anger

SOLUTION TO LAST WEEK'S PUZZLE

THE ARSS MONTHLY BULLETIN

FOR MARCH 1965

REPORT OF THE MEETING OF THE A.R.S.S. BOARD AND ANNUAL MEMBERSHIP MEETING

(February 1-3, 1965)

Twice a year, in February and in September, the A.R.S.S. Board meets in full session. The meeting held on February 1 and days following was therefore the first meeting in 1965. For this meeting the trustees came from the West and from the States to meet in the Rehoboth Christian Reformed Church in Toronto. For three days the board members met, prayed, deliberated, came to decisions and transacted the business that was indicated on the agenda.

It was an intense meeting, broken only by the annual meeting of members on the evening of February 2 and periods of rest. Intense and harmonious. In fact, those trustees who have been attending regularly for a number of years were all of the opinion that this was the best meeting that they had even attended. When they finally, late in the night of the third day, disbanded and made their way homeward, there was a song of thanksgiving on their weary lips. The agenda contained 24 items of business, but by the time these were converted into decisions, they made up 102 articles in the minutes.

Among the significant decisions taken, the admission of 37 applicants to membership deserves mention first of all. This action was taken during the evening of the first day so that the newly elected members could be notified of the annual members meeting on the following day. It was sensed, however, that having the members meeting coincide with the meeting of the Board did raise certain obstacles, and some Board members thought it would be better to hold the next annual members meeting some weeks after the February Board meeting. This would give all members, also those who live at a great distance, opportunity to participate in the members meeting. It would also give the Board an opportunity to present written proposals to the members for their approval. The present arrangement was made in order to enable the trustees from a far distance to attend both meetings. The time of the next annual meeting will be taken under review.

The attention of the Board was directed to the great amount of work which the Executive Committee had done since the previous meeting of the Board. After giving its approval to the "interim business" of the Executive, the Board considered the report of the treasurer. A budget of just under $16,000 was adopted and was later submitted to the members for their adoption. The Treasurer called the attention of the Board to the fact that we ended the year 1964 with a small deficit of about $200. This would have been much greater except for the large number of gifts and chapter remittances which were received during the month of December. It was especially encouraging to note that a number of people had sent in sizeable gifts in addition to their annual membership fee. This is undoubtedly a proof that the people's appreciation of the A.R.S.S. is deepening. On the recommendation of the treasurer, a new system of receiving remittances from the chapter treasurers will be inaugurated. The office of the Executive Director will send out remittance forms to the treasurers and seek to activate the treasurers to remit regularly at the end of each quarters. The financial statement for 1964 and the budget for 1965 will be distributed to all chapters and associate members before the end of March.

From a committee of the Board, the trustees received a report entitled, "The Place and task of an Institute of Reformed Scientific Studies (as a Stage in our development towards a University)". This report was the result of a previous report presented a year earlier. After approving the report 'in principle' the Board decided

— "that a committee be instructed to prepare it for distribution incorporating the most important Board decisions by May 1, 1965.

— "that the members of the Board be given an opportunity to register their reactions with the Executive Director by June 1, 1965.

— "that the committee present the finished report to the Executive Committee by July 1, 1965.

— "and that the Executive Committee be authorized to distribute this report to the members."

The Board realized that the adoption of the plan of an Institute could be an important milestone in our advance toward the goal of undertaking scripturally learning and therefore decided to call a special meeting of the members in the month of September for considering and eventually adopting the plan of the Institute. There has been a considerable amount of 'holy impatience' among the members about the publication of plans about the proposed Institute. Making excuses for the delay will not help the cause, but there is every reason to proceed now with the preparation of the plans with all due haste. The members may therefore expect to be presented with a copy of the plan for the Institute during the course of the summer, together with a proposal for action by the members.

It may be well at this point to interject the thought that since much of the effectiveness and usefulness of the A.R.S.S. in the future will depend upon the wisdom and care used in both the planning and erecting of the Institute, the trustees and committee would solicit the support of God's people in prayer that such a plan may be devised that will be a blessing to his people, especially in Canada and in the United States.

The Board received a number of communications from members, associate members and chapters. Some of these concerned the management of the Association, the collecting of fees and the transfer of members from one chapter to another. Others dealt with policies of the Association. The one matter that received the most attention was the policy of admitting members. In order to deal carefully and well with the sentiments of the various correspondents, the Board first discussed the matter in thorough fashion and then appointed a committee, comprised of the Trustees in British Columbia, to consider the policy and to present recommendations to the next meeting of the Board.

It is worthy of note that at the members meeting on the 2nd of February the policy of admission of members also entered the discussion in the panel of the members of the Toronto area. These opinions together with the letters received have been forwarded to the committee concerned. The readers of this Bulletin may be interested in knowing that the sentiments expressed in letters received, the opinions expressed in the panel discussion, and the views among members in general vary considerably. Some plead for a more 'open' membership. Others think that the present arrangement in which all may apply and which is therefore no longer "selected and restricted" is surely sufficient. It may be assumed that the Board will listen with an open ear to each and every suggestion that the policy be changed, **provided** it enable the Members and the Trustees to discharge faithfully their duties in the present situation.

From its Publications Committee, the Board received a number of recommendations concerning the publication of new materials as well as the reprinting of materials which are out of stock. The Board authorized the reprinting of the Constitution, which is completely out of stock; of the pamphlet, "The Christian Student in the Modern University"; of the revision and the reprinting of the pamphlet, "The A.R.S.S., its History, its Basis, its Program". It also authorized the printing of a pocket size handbook. (The copy of the handbook is already at the printer and should be ready for distribution in the near future.)

During the past year representatives of the A.R.S.S. have met with representatives of Calvin College about projected plans for Christian education at the university level. Early in 1964 an informal meeting was held in Grand Rapids. Another, of a more formal nature, was held in May with the Graduate Studies Committee of Calvin College and Seminary. This last named committee submitted a report to the Calvin Board of Trustees in May. In October the Calvin Board sent a copy of this report to our Secretariat.

At the February meeting, the A.R.S.S. Board drafted a reply to be sent to the Trustees of Calvin College. The February meeting was advanced two weeks to prepare the letter in time for the meeting of the Calvin Board. The letter sought to remove several misunderstandings and declared that "we do not believe that the future development need necessarily be one of rivalry between Calvin and the A.R.S.S." The letter openly stated also that the Association is not at all averse to further consultation either. with Calvin College or with another Christian organization for the planning of Scripturally directed learning. It is hoped that the announcement of these consultations and exchange of letters will remove any misunderstanding there may have been concerning the relation of the A.R.S.S. to Calvin.

The letter to Calvin concluded with the words: "We are impressed by the desperate need of releasing higher learning from the clutches of Christ-denying forces. The great challenge of the hour, therefore, is ongoing reformation of learning. We foster the hope that the eventual extension of higher learning associated with Calvin College and Seminary will also promote the **scientia semper reformanda.**"

The Board spent much time planning the 1965 summer conferences. This year four study conferences will be held, two in Ontario, one in British Columbia and one in B.C. The lecturers for the conferences will be Dr. H. E. Runner, Dr. van der Laan and Rrs. Maarten Vrieze. Dr. Runner will lecture on the Christian approach to logic, Dr. van der Laan will gingerly treat the Christian's view of the natural sciences and the Rev. Vrieze will speak on the Canadian Community Idea. From all indications, both from the slate of speakers and the enthusiasm so far expressed, this could be the best year yet for conferences. Dr. Calvin Seerveld will give the keynote address at the first Unionville Conference.

In addition to the study conferences, the Board has made plans to participate in summer courses for teachers both in Ontario and in B.C. The plans have not yet been worked out in detail, but will be announced in due time.

The growth of the Association was noted by the Board not only in the addition of new members but also in the registration of three new chapters. The Chapters of Prince George, B.C., Ottawa, Ontario and London, Ontario were registered on the basis of their application. Since the meeting of the Board three new Ontario chapters have been organized: the Essex Chapter, the Oxford (Woodstock) Chapter and the Hamilton Chapter. Some eight other groups are in the process of becoming organized.

Since the A.R.S.S. finances are always pressing (and now and then a little embarrassing), a finances committee, consisting of the treasurer, Mr. G. Andreas, Mr. Jan de Koning and the Executive Director as an advisor, was appointed. This committee will consider not only the budget for 1965 but also plans for the raising of funds needed to sustain the proposed Institute for Reformed Scientific Studies.

The meeting of members which met from 8 p.m. on Tuesday until 12:30 on Wednesday morning, consisted of three parts. The first was given to reports of the Executive Director, the President and the Treasurer.

The second was a panel discussion under the moderatorship of the Rev. Peter M. Jonker on the subject: "What is our Challenge?" The three panelists, who acquitted themselves with vigor, were Mr. A. Witvoet, Mr. Jan de Koning and Mr. Peter Schouls. After the panelists spoke, a vigorous discussion ensued. It became clear to many that the Board will have to keep the members better informed of the activities of the Board, especially concerning the plans for the future and should also engage the members more directly and meaningfully in the affairs of the Association. It is hoped that the Board will rise to the challenge and that the members will respond with continued interest and concern. Perhaps the most encouraging aspect of the entire meeting was the common desire of all who spoke to advance with the object of the Association, namely, Scripturally directed and Christ redeemed higher learning. It was noticed at the meeting that the Board is willing to listen to well-intended criticism and showed real appreciation to the panelists and the other participants for the expression of their views.

The third item of business was the election of officers. Chosen for trustees were the following: for Ontario, N. B. Knoppers, P. M. Jonker, P. Speelman and H. van der Laan; for British Columbia: H. Van Andel and A. H. Venema; for Alberta, F. Guillaume Sr. and J. Olthuis. Although some of these were elected by a revised supplementary ballot, we list them together in alphabetical order. Two of the newly elected trustees will take the places of Mr. D. Farenhorst and the Rev. B. Nederlof who resigned. The Executive Director was asked to express the Board's appreciation to these two former trustees for their valued services.

Truly these were good meetings! Good because they showed our dependence upon the Lord and His faithfulness. The challenge we face is staggering. Unitedly we can honour our Lord by communally following the way His Word leads along the paths of learning. He has not promised that it will be easy, but it is the way to blessing.

P.G.S.